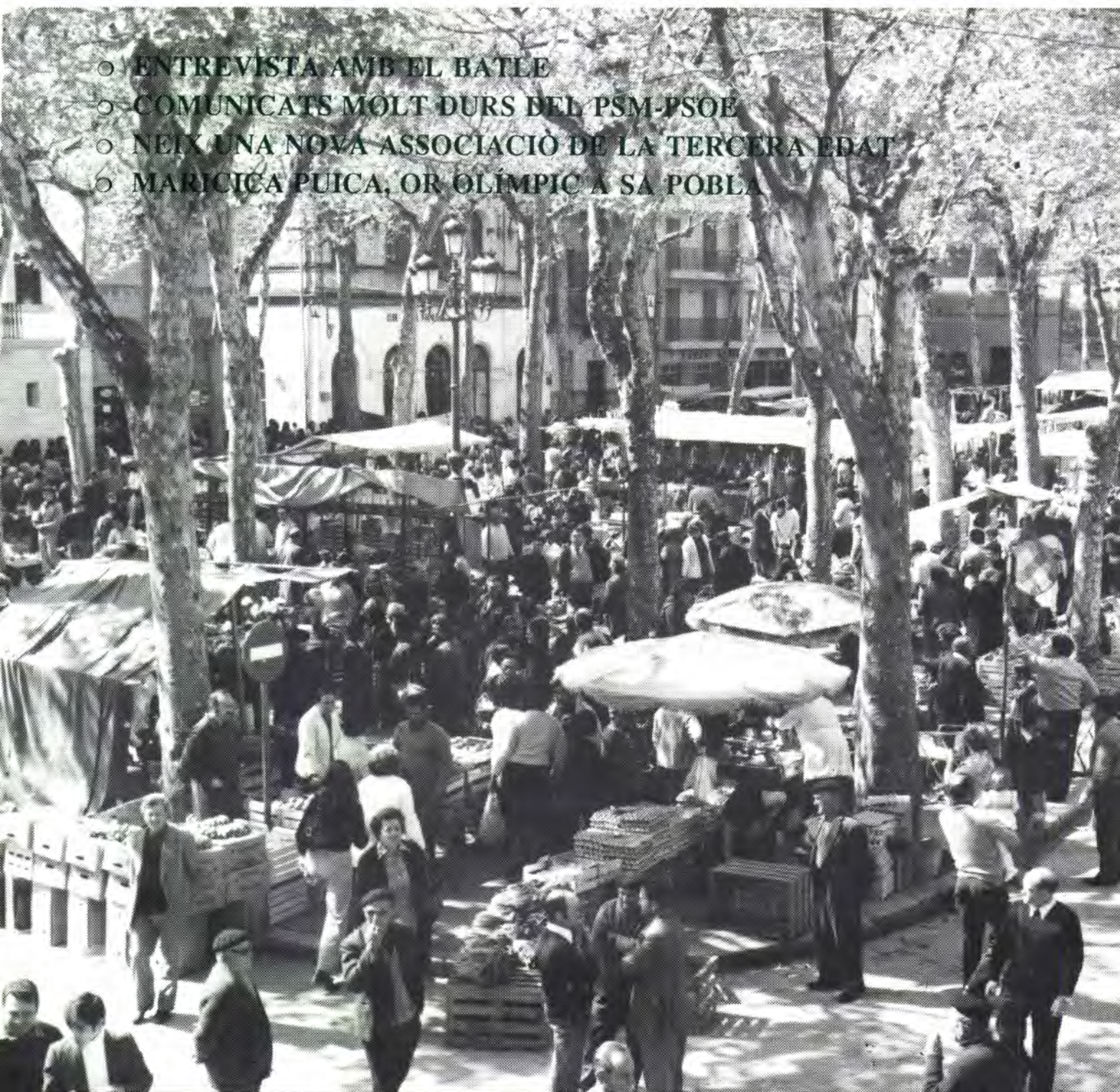

SA PLACA

Revista de Sa Pobla

- ENTREVISTA AMB EL BATLE
- COMUNICATS MOLT DURS DEL PSM-PSOE
- NEIX UNA NOVA ASSOCIACIÓ DE LA TERCERA EDAT
- MARICICA PUICA, OR OLÍMPIC A SA POBLA

PRIMERA ENTREGA DE LA SÈRIE FOTOGRÀFICA ALBUM DEL TEMPS

N U E V O
SEAT TOLEDO CL 1.8 i
**LA TECNOLOGIA
MAS CERCA**

SEAT Patrocinador
y Coche Oficial
Barcelona '92

SEAT
LA AMBICION DE SUPERARSE

SEAT

AIBSA

Passatge d'es Tren, 1-3
Tel. 54 22 68 - 54 0196

07420 SA POBLA (Balears)

editorial

L'any passat l'Ajuntament dugué a terme la reedició de Sa Marjal, aquest fet ha permès a molts de poblers d'avui endinsar-nos dins les inquietuds, preocupacions, valoracions, prejudicis, problemes, i en definitiva dins la vida que duïen els poblers de l'època en què es publicà la quasi mítica revista del vicari Parera. Aquesta funció tan important d'ésser reflex de la seva època, adquireix encara més importància quan es mira amb la perspectiva que dona el transcurs dels anys i les dècades, i sense cap dubte que és aquesta la missió primordial i ineludible de qualsevol revista de caire local.

És amb aquesta noble intenció de reflectir la realitat del nostre poble, amb tots els seus problemes i totes les seves contradiccions, que l'Obra Cultural s'ha ficat en l'empresa, sempre difícil i problemàtica, de publicar cada mes una revista de sa Pobra i per a sa Pobra, una revista oberta a tothom i que vol fer de la imparcialitat el seu tret més característic. La nostra entitat no està casada amb ningú, ni és corretja de transmissió de ningú, l'Obra Cultural tan sols està lligada pels seus objectius, que no són altres que la defensa de la nostra llengua i de la nostra cultura; assumint aquests objectius a l'Obra hi cap gent de qualsevol color polític, i en aquest sentit podem assegurar que el ventall ideològic dels socis de l'Obra es correspon amb el ventall ideològic de la nostra col·lectivitat; els cinc anys de feina de l'Obra a sa Pobra en aquesta segona etapa, caracteritzats per la col·laboració institucional, avalen la nostra independència i el nostre apartidisme. Ara bé, convé que tots tinguem molt clar que imparcialitat, independència i apartidisme no volen dir de cap de les maneres falta d'esperit crític.

La nostra revista aspira a ser escrita per a ciutadans lliures que fan de la convivència democràtica i del rebuig a tota forma de caciquisme el seu ideari de vida, una vertadera tribuna on es ventilin totes les qüestions, problemes i inquietuds que de manera quotidiana es planteja la gent de sa Pobra, una tribuna oberta a tots els ciutadans perquè hi puguin dir el que pensen i criticar el que els sembla que han de criticar, i on està plenament assegurat el dret de rèplica; és per posar de manifest aquest aspecte de tribuna que hem decidit donar-li el nom de SA PLAÇA, plaça en el sentit d'àgora grega on els ciutadans es reuneixen per discutir els assumptes públics i per tant vertader exponent de l'esperit democràtic de la col·lectivitat, i també plaça en el sentit de lloc de convergència de tota la vida del poble, veritable punt geogràfic referencial i escenari natural dels més importants esdeveniments col·lectius i, per damunt de tot, plaça com a simbolització de la mateixa ànima del poble.

Amb aquests punts programàtics i coneixedors que som continuadors d'una certa tradició que va des de Sa Marjal fins a l'actual ES SAFA-REIG esperam poder entregar-vos cada mes la nostra publicació.

Edita: Obra Cultural Balear
Delegació de sa Pobra

President: Joan Company

Administrador: Joan F. Cantallops

Director: Joan Socies

Consell de Redacció:

Joan A. Alomar
Joan F. Cantallops
Joan Company
Arnau Mir
Miquel Seguí
Xesca Sastre

Fotografies: LLabrés

Col·laboradors:

Alexandre Ballester
Josep Cervera
Gabriel Crespi
Pere Franch
Miquel López Crespi
Antònia Mercadal
Nofre Pons
Jordi Soler
Jaume Triay
Ramon Molina
Caterina Aguiló

Publicitat i Subscripcions:
Tels. 86.21.27
54.05.15

Dipòsit Legal: 642-1992

Impremta:

Informacions Llevant, S.A.
Passaig Ferrocarril, 1
Manacor

*Els articles signats només
expressen l'opinió dels seus autors*

NOVA ASSOCIACIÓ DE LA TERCERA EDAT

El pròxim dissabte dia 4 de juliol s'inagurarà a sa Pobla una nova associació de la tercera edat, aquesta entitat estarà presidida per na Miquela Socies Canyelles, i en serà el secretari en Miquel Cerdà Sabater i el tresorer en Pau Socies. La nova entitat tindrà la seva seu social a la Plaça Major, a l'històric casal de Can Socies, que segons vàrem tenir l'oportunitat de comporvar els ha quedat un local de primera. Entre les activitats que pensa dur a terme aquesta entitat destaquen una sessió setmanal de ball de saló i una altra de Bingo, també tenen pensat fer un campionat de truc cada mes, i tot un seguit d'excursions (LLuc, Vallde-mossa, Cabrera, Eivissa, Menorca i Galícia). La revista SA PLAÇA vol donar la benvinguda a aquesta nova associació des de la més arrelada convicció que una nova entitat d'aquesta naturalesa forçosament posa una vegada més de manifest la vitalitat del nostre poble.

OFERTA DE TERRENYS AL PARC NATURAL

L'Ajuntament ha fet l'oferta dels terrenys veïnats al Parc Natural de s'Albufera al director del parc en Joan Mayol, terrenys que foren objecte de varies denúncies fetes pel director del parc a l'Ajuntament poble, per la mala imatge ambiental del parc i el seus voltants. L'oferta vol esser una alternativa per assolir un major control de l'abocament d'escombraries per l'estat de descurança en què es troben.

CONFERENCIA DELS AQUIFERS

El dia 17 de juny, a les 21:30 hores es va donar una conferència sobre les aigües a les Balears, a càrrec del Dr. Antoni Rodríguez Perea, professor del Departament de Ciències de la Terra de la Universitat.

Comissió Insular d'Urbanisme.

La foto ens mostra l'entrada al local de la nova associació de la tercera edat que ocuparà tot el casal de can Socies, excepte una part de la planta baixa.

CADUCITAT PER A LES NORMES SUBSIDIÀRIES

El PSM ha sol·licitat la declaració de caducitat de les Normes Subsidiàries, ja que l'Ajuntament encara no ha redactat la modificació de 9 punts concrets: delimitació del sòl industrial, exclusió de l'àrea de s'Albufera inclosa dins la Llei d'Espais Naturals de l'àmbit d'aplicació de la normativa urbanística, així com la creació dels fonaments per a la redacció dels plans especials de les urbanitzacions de Crestatx, s'Ubac i Son Toni; prescripcions amb què varen esser aprovades les Normes Subsidiàries.

En Joan Cladera portaveu del PSM va dir que després de 8 mesos el no tenir una base legal urbanística estava provocant greus perjudicis a l'economia poble, paralitzant la legalització de les urbanitzacions, així com la confusió a l'hora de donar llicències per sòl industrial.

En Rafel Munar, regidor d'urbanisme, va explicar que era un tema bastant complicat, però que tot ja estava a punt per esser presentat a la

EL CAMP DE GOLF

El camp de golf de Gaieta Gran va esser qualificat pel PSM de "pura especulació enlloc de ser una inversió seriosa i responsable". L'empresa Camp de Golf Gaieta Gran S.A. vol construir l'hotel dins les 12 hectàrees que ha de comprar, si hi ha acord, mentre el camp de golf es faria dins els terrenys que ha llogat per 30 anys.

El batle, en Jaume Font, creu que el camp de golf podria treure el poble de la crisi en què estam ficats.

TRASLLAT DE LA PILA BAPTISMAL

Fa cosa de tres setmanes es traslladà la pila baptismal des del baptisteri al costat de l'altar major. Enrere queda una "calenta" polèmica que almenys ens ha servit per recordar que tenim una pila baptismal. A la foto podem veure el rector i els operaris en plena feina.

SUSPENSIÓ DE L'AUGMENT DE L'IMPOST DE CIRCULACIÓ

El dia 11 de juny el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears Sala Contenciosa Administrativa va acordar la suspensió de l'edicta del Batle de l'Ajuntament de Sa Pobla que aprovava definitivament l'acord d'imposició i ordenació de l'Ordenança Fiscal reguladora de l'Impost sobre Construccions, Instal·lacions i Obres; i la modificació de l'Ordenança Fiscal reguladora de l'Impost sobre vehicles de tracció mecànica. L'edicta no va respectar el procediment legalment establert: Entrava fora de temps per poder ésser aplicat en el 92, tampoc varen ésser escoltades les alegacions de ciutadans referents a la quantia (un 60 % d'increment), i pareix ésser que hi podria haver alguna altra falta en el procediment, segons els impugnants.

ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA

En arribar la tardor, amb el patrocini de l'àrea de cultura de l'Ajuntament començaran a impartir-se classes de solfeig, instruments de

percussió i vent. L'escola tindrà 5 professors i se'n farà càrrec el director de la banda municipal.

MAGATZEM O PEIXATERIA

Les instal·lacions de la peixateria municipal són emprades com a magatzem d'eines per la brigada municipal d'obres. L'Ajuntament fa 4 anys va realitzar unes millores de condicionament ajustades a les normatives sanitàries. Es va llogar per subhasta a un veí de sa Pobla que l'ha conservada fins al termini del contracte. Però l'Ajuntament veient la forta competència que presenten les dues peixateries privades està estudiant la possibilitat de reconvertir-la per un altre manester.

PARALITZACIÓ DE DUES PROSPECCIONS AQUÍFERES

L'Ajuntament va ordenar la paralització de dues prospeccions aquíferes que es realitzaven en els pous d'en Cerdà per l'empresa ACASA, fornadora de la major part d'aigua potable a la zona d'Alcúdia pel fet de no tenir els permisos municipals.

El grup opositor ha demanat en diverses ocasions informes de les extraccions realitzades pel subministrament d'aigua cap Alcúdia, a part del cabal d'aigua que va cap a la

central tèrmica des Murterar, que és 600.000 m³ anuals. Segons el batle, en Jaume Font, ni GESA ni ACASA no han tingut mai un detall per a Sa Pobla, això sí, ells segueixen fent el negoci en detriment de la Comunitat d'Usuaris.

LA COMPTABILITAT DE L'AJUNTAMENT

L'Ajuntament de sa Pobla, segons va reconèixer el batle a preguntes del representant del partit nacionalista, no registra els assentaments que li pertoca pel sistema comptable de partida doble. Canvi que s'havia de fer a principi d'any.

El batle digué que havia sol·licitat personal a les oficines de l'INEM, sense haver obtingut resposta per part de l'organisme. Va prometre que s'aprovarien les bases per a la contractació en concurs i que la comptabilitat estaria al dia en menys d'un mes i mig, a més de fer una auditoria a l'Ajuntament al cap de l'any. "Vull que la gent del carrer tingui una visió clara de l'economia municipal", va dir.

Pel PSM, el fet de no dur la comptabilitat durant mig any és bastant greu, sobretot no saber quina és la realitat de l'Ajuntament; a més de la dificultat de poder exercir una oposició com cal.

PLE DEL MES DE MAIG

En el ple extraordinari del mes de maig, convocat a instància del PSM, el batle va facilitar les dades del consum d'aigua potable a sa Pobla. L'informe mostra un alt percentatge d'aigua no facturada que gira entorn del 31 per cent, del qual no se sap amb certesa quin tant correspon al propi consum dels edificis i jardins municipals i quin altre a les fuites, conseqüència del deteriorament ocasionat per l'antiguitat, oxidació i a les rompudes per la pressió que ocasiona el trànsit a la Xarxa General.

Segons l'opinió del batle del 31 per cent d'aigua no facturada, tan sols entre el 15 i el 21 per cent correspon a fuites per la xarxa. L'informe fou taxat de pobre en contingut i poc seriós pel grup opositor, per la manca de desglossament, com també, per no poder contrastar les dades

amb certesa.

El ple prengué per unanimitat l'avinença d'instal·lar comptadors als edificis municipals, a més d'anar revisant amb la mida possible la xarxa general d'aigua potable i clavegueram.

Davant la poca claredat de les dades presentades pel batle referents al consum i facturació d'aigua potable, el PSM va presionar per la realització d'un informe que pogués donar a conèixer amb més exactitud l'estat de la xarxa general, i així saber quins són els punts negres per on es produeixen les fuites, abans de procedir a l'asfaltament dels carrers, evitant d'aquesta manera posteriors molesties.

Segons el procediment acordat, el veïns de sa Pobla que tinguessin cases en els carrers afectats disposaran d'un mes per fer la sol·licitud de connexió a la xarxa general. Una vegada es doni el permís disposaran d'un altre mes per fer la connexió.

Els afectats que no s'avenguin al procediment no podran fer-ho fins haver passats els 4 anys vinents, per evitar molesties i despeses. De la mateixa manera es donarà coneixement a les companyies de GESA i Telefònica per la realització de les obres necessàries dictades per l'ordenament urbà.

Els acords foren presos per unanimitat per tots els regidors poblers.

AIGUA EXTRETA	682.000 m ³ . 100%
FACTURACIO APROX.	470.000 m ³ . 69%
NO FACTURATS	212.000 m ³ . 31%

XERRIM

****Els aparcaments que hi ha darrera Sa Cortera són també utilitzats pels veïnats. Serà que hi tenen bula !!!.**

****A sa plaça des Metge Duet s'hi pot veure aparcant un cotxe coix, i no d'un dia tot sol.**

****El bon assenyalament, per part de Trànsit, davant l'estanc del carrer des Comerç no deixa de provocar efectes d'embut.**

****Què se n'ha fet del Bulletí d'Informació Municipal?**

****No sempre s'exposen en el tauler d'anuncis municipal les resolucions de comissions de govern i de plens.**

****L'Ajuntament hauria de tenir més cura amb els veïnats afectats per les obres que es realitzen en les vies públiques per part de certes empreses, ja que és l'Ajuntament qui dona el permís d'obra i el poble el qui paga.**

1.- Trast en VENDA a la Urbanització Son Toni. 2.000.- m2. **PREU: 4.500.000.- ptes.**

2.- Pis en VENDA a Sa Pobla. 2 hab., menjador, cuina, bany i garatge. **PREU: 5.500.000.- ptes.**

3.- Apartament a Badia d'Alcúdia. 3 hab., menjador, cuina, bany, moblat, 1ª linia. **PREU: 10.000.000.- ptes.**

4.- Xalet en VENDA al Mal Pas, d'Alcúdia. 4 hab., menjador, cuina, 2 banys, moblat, garatge i jardí. **PREU: 17.500.000.- ptes.**

XISCO COMPANYY
EXPERT IMMOBILIARI Nº 244
 Plaça Major, 18 - SA POBLA

CAFE PLAÇA

CONVERSA AMB EL BATLE

NOTA DE LA REDACCIÓ:

En el consell de redacció es decidí que en aquest primer número s'hi publicaria una entrevista amb el batle i una altra amb el cap de l'oposició; per raons d'agenda férem primer la del batle i en el moment de transcriure-la ens hem trobat amb que ens ocupava més de quatre fulls, descartada la idea de retallar-la, hem decidit que farem l'entrevista al cap de l'oposició en el proper número.

-Aquests dies es compleix el primer any de la teva presa de possessió com a batle, crec que la primera pregunta que t'he de fer ha de ser sobre el balanç que fas d'aquest primer any de gestió.

"Estam parlant de tot una sèrie de projectes que suposen més de 600 milions de pessetes i que a l'Ajuntament sols n'hi costaran 20 o 30"

En general crec que ha estat una any positiu; un any en què hem posat en marxa tot una sèrie de projectes (la carretera del cementeri, l'ampliació del centre de la tercera edat i del centre sanitari), un any en què hem culminat tot una sèrie d'obres pendents, com és la feina feta amb el torrents i la construcció del Col·legi Tresorer Cladera, després, durant aquest any una altra feina que s'ha fet ha estat tota la preparació de la feina en el tema de carrers i camins. Repetesc, crec que ha estat un any positiu no tan sols en el terreny de preparació de feina sinó també de consecució d'objectius clars que ens havíem plantejat. Estam parlant de tot una sèrie de projectes que suposen més de 600 milions de pessetes i que a l'Ajuntament sols n'hi costaran 20 ó

30, la gestió ha estat trobar qui finançàs aquests projectes.

-Quins són els problemes més vius que té plantejats l'Ajuntament?

Els problemes més grossos són l'acabament del col·legi Tresorer Cladera, la posada en marxa de l'asfaltat dels primers carrers i camins, la formació de la Comunitat d'Usuaris d'Aigües, i també una altra feina importantíssima que tenim és posar d'acord a tota la gent de Crestatx, S'Ubac i Son Toni per acabar d'arreglar aquestes urbanitzacions.

-Respecte al tema de Crestatx he sentit veus d'interessats que critiquen que aquesta legalització els resultaria molt cara.

S'ha d'entendre que per legalitzar una urbanització il·legal és precis complir amb unes prescripcions i uns requisits que no es poden obviar, com són els serveis mínims que tota urbanització ha de tenir. Evidentment que les despeses necessàries per dotar a aquestes urbanitzacions d'aquests serveis mínims han de córrer a càrrec dels propietaris, això ve a costar unes 2000o2500 pts el metre quadrat que és el preu de cost.

-Quin contenciós té l'Ajuntament amb en Cerdà?

Referent al tema de l'aigua he de començar dient que és molt important el tema de la Comunitat d'Usuaris d'Aigua, el sol fet de parlar-ne ha fet que totes aquelles persones que comercialitzen l'aigua, ja estiguin una mica preocupats per veure de quina manera aquesta es durà a terme. En Cerdà el que té és una sèrie de pous

legalitzats l'any 82 en un moment en què no era necessari cap permís de l'ajuntament, però ara que novament estava fent unes noves prospeccions, les hem aturades. Referent a aquest tema no pot ser que se'n vagi l'aigua de Sa Pobla cap Alcúdia pel sosteniment del turisme, sense que sa Pobla en rebí cap contraprestació; com no pot ser que GESA, que gasta anualment 500.000 m. cúbics, i tenint en compte que es tracta d'una empresa que té 6000 milions de beneficis anuals, tampoc ens doni cap contraprestació.

"no pot ser que se'n vagi l'aigua de Sa Pobla cap Alcúdia pel sosteniment del turisme, sense que sa Pobla en rebí cap contraprestació"

-Fa uns dies el PSM envià als diaris un comunicat en què qualificava el tema del camp de golf com a pura

maniobra especulativa, venia a tractar de beneïts al govern del PP per creure's (arribant fins i tot a pressupostar 20 milions que havia de donar l'empresa) un projecte que segons diuen li manca seriositat.

Vull dir dues coses, primera que ens podrien tractar de beneïts si haguessim tornat a pressupostar aquests 20 milions per als pressuposts del 92, cosa que no hem fet, i respecte a la qüestió de falta de seriositat que denunciava l'oposició jo només vull demanar qui compraria un solar sense saber si en aquest solar hi podrà després edificar?

-Sa Pobla tenia la CAP, una entitat que era en diferència la més important de totes i sense cap dubte que era el seu motor econòmic; en els primers anys després de la Dictadura hi hagué en el si de la Cooperativa un moviment renovador que semblava que havia de salvar el poble, però no només no va salvar el poble sinó que fins i tot la mateixa CAP ha fet aigua per tots els costats, sense que s'hagi aclarit ni poc ni gens com ha estat això possible, ni sense que s'hagin demanat responsabilitats a ningú, què en penses tu de tot això?

L'Ajuntament mai ha estat gestor de la Cooperativa, per tant, dins la qüestió de la gestió de la CAP l'Ajuntament no hi pot entrar, és una qüestió que tan sols afecta als seus socis; l'Ajuntament tan sols hi entra en el moment que s'adona que hi ha 400 milions de la secció de crèdit pendents de cobrament, i tan sols hi entra amb la intenció que aquesta gent pugui cobrar; i sobretot hi entra quan veiem que hi ha unes

instal·lacions que es poden reconvertir i generar recursos per aquest poble. Això és l'únic que et puc dir perquè és l'única relació que nosaltres hem tingut amb la CAP: estar devora la secció de crèdit quan ens han cridat. Som l'únic grup polític que s'ha pronunciat sobre aquest tema i n'ha fet cames. Hi ha altre gent que ara mateix està dins el consistori que ha format part (ha estat apoderat)

d'aquesta entitat que et pot explicar molt millor quines n'han estat les causes i, fins i tot, et poden dir qui es va equivocar i qui no es va equivocar en la gestió de la CAP. Com a batlle l'únic que et puc dir és que em sap molt de greu que la Cooperativa hagi desaparegut, però el tema de les responsabilitats no es competència de l'Ajuntament.

-Per seguir amb un tema relacionat amb el de la Cooperativa, com veus tu la situació de l'agricultura?

Respecte al tema de l'exportació, crec que l'exportació és possible si es fa amb una sola marca, cosa necessària per donar-li un suport publicitari; això és possible, el que li falla a l'exportació pobra ara són els

canals de comercialització; a més de la forta competència exterior, nosaltres mateixos ens fem competència; és necessari agrupar esforços de cara a la comercialització de la patata primerenca. A més, respecte a la patata de comerç interior, crec que el que falta als comerciants de sa Pobla és diàleg i la voluntat de mantenir els acords. Respecte a la diversificació de cultius, pens que hi pot haver alternatives de cultius, però que no poden arreglar grans sectors. No quedarà més camí al pagès que entendre el Pla Agrícola Comunitari que desgraciadament no ens afavoreix massa, perquè és una política de "cupos" d'agricultura i passam a una política subvencionada per deixar de fer feina.

-És a dir que veus un futur negre per l'agricultura?

Però jo crec que trobarem solucions, solucions

que sempre seran per petits "tramos", i també solucions en la diversificació de mercats, nous mercats que demanaran diverses varietats.

-El PSM publicà fa mig any una revista amb el nom de La Sala, on feia tot una sèrie d'acusacions molt greus a l'equip de govern de l'Ajuntament, jo m'he entretengut a subratllar deter-

minades frases com "irregularitats, arbitriats, enxufismes, males gestions", per referir-se a la gestió de l'equip de govern; "El Col·legi Tresorer Cladera: el negoci de na peix frit"; "els cinc milions anuals emprats en pagar el sou del batle"; "un milió cinc-centes mil pessetes en mantenir una secretària particular pel batle"; "el senyor Nadal pot fer lo que vol"; l'assessor jurídic que "quan ve, sol venir els dimarts dues hores, i té una retribució de 5 milions de pessetes", la guarderia "un altre gran projecte fet sense pensar en la seva viabilitat o manteniment"; respecte als horaris municipals diu que "hi ha un desconcert per tornar-hi boig", per acabar diu "Degut a la gastera excessiva i a la pèssima gestió del govern municipal del PP, ara augmenten l'impost de circulació, augment que hem corregut ja que, tal com el tramitar, en no es pot aplicar l'augment". Tenint en compte que aquesta publicació la fa un partit que representa un sector importat de l'electorat, crec que seria bo que comentassis una mica el que s'hi diu?

Primer de tot el nom d'aquesta revista no em pareix prudent, perquè és el nom d'una institució. Però no tinc cap inconvenient en comentar-la punt per punt: Respecte al tema de la **factura de'n Siquier**, es tracta senzillament d'unes obres que s'han fet però que no s'han pagat, per tant no és cap problema per l'Ajuntament, en tot cas serà de'n Siquier. Respecte al tema dels **ordinadors**, aquests estan funcionant, jo quan vaig llegir la revista vaig pensar que els faltava espai per omplir. Respecte a l'**oficina de joventut** el que fa és coordinar

"M'agradaria que el PSM es deixàs de tanta burocràcia i de tants de papers"

tota una sèrie d'activitats per a gent jove, així com cursos diversos, en total en aquest darrer any ha coordinat 1800 peticions, per tant l'oposició s'equivoca seguint aquest camí, perquè en aquest cas concret hi ha més de 1800 persones que poden

testimoniar que l'oficina de joventut té qualca cosa més que el nom. Respecte al **Tresorer Cladera**, de cap manera és pot qualificar com negoci de na peix frit, un negoci de 130 milions que no consten res al poble. Respecte al tema de **el meu sou**, vull dir que els sous dels batles i regidors es fixen a través de la Federació de Municipis de les Illes, on hi ha en Mateu Morro, cap de llista del PSM en la seva candidatura al Parlament, en aquesta federació la proposta de sous fou aprovada per unanimitat, a partir d'aquí tot el que s'ha volgut fer és política, a més vull dir, que ho poden trobar molt, però no hi ha cap pobler que quan m'ha de menester no em trobi allà on he d'esser, i, a més, estic convençut que la gestió que duem a terme (que es posa de manifest en el Tresorer Cladera, carretera del cementeri, local de la tercera edat, el dispensari, projectes tots aquests que no costaran cap duro a l'Ajuntament) a l'acabament de la legislatura la gent la podrà jutjar, perquè és la gent que té l'espasa de Damocles, també deman als tres

en Sa Pobla

Como siempre en
C/ Plaza, 4
Telf.: 54 18 79

de OPTICA INCA

Cuidamos sus ojos y sus oídos

cap de llista de les altres candidatures a veure si hagueren deixat la seva feina si ells fossin el batle, perquè si només pensen venir segons quines hores tenen molt poc a fer a l'Ajuntament on hi ha una feina. Respecte al **tema de les obres**, no hi ha cap obra des del 15 de juny que hem entrat a l'Ajuntament que no tenguem el corresponent permís, les que no el tenen és perquè estaven ja el 15 de juny en marxa, respecte a l'**obra de'n Nadal** he de dir que en Nadal està dins un polígon industrial on hi ha el 60% dels propietaris que estan d'acord en l'aprovació del pla parcial, i una vegada publicades les normes subsidiàries podran entregar el pla parcial d'aquesta zona del Polígon. Respecte al tema de l'assessor jurídic, jo només deman al PSM que em digui quantes vegades utilitza el seu assessor del Partit, si el PSM governa l'**assessor jurídic** del partit no seria del partit, sinó que el pagaria, i nosaltres hem tengut l'elegància de no contractar un assessor del PP, sinó que hem anat a un gabinet professional que no té res a veure amb el PP. Respecte a la crítica de falta de viabilitat de la guarderia he de dir que estam pendants d'una sèrie de subvencions, i pot ser molt bé que al final la **guarderia** ens consti un milió o milió i mig, i no em sabrà gens de greu gastar-ho perquè es tracta d'una inversió amb educació, i això és molt important. Respecte a la crítica que fan del desconcert amb l'**horari dels plens municipals**, he de dir que qui no pugui venir a tot hora a l'Ajuntament que no es presenti a les eleccions o si no que reconeguin el

poc fonament de la crítica que fan respecte al sou del batle i jo podria tenir més contemplacions amb ells. Respecte al tema del recurs de l'**augment de l'impost de circulació**, és cert que per culpa del BOCAIB, falta un dia, però d'això no en té cap culpa l'Ajuntament, és cert també que l'augment és alt però hem de tenir en compte que tenim el projecte d'asfaltar els carrers i camins, i aquest és l'única inversió que costarà doblers a l'Ajuntament, el que es recaptarà amb aquest augment (25 milions) es dedicarà a aquest projecte, si el PSM guanya el recurs, no ens quedarà altra solució que demanar un préstec de 25 milions per asfaltar els carrers i camins, o, sinó, que em digui el PSM com els asfaltaria.

-El que està ben clar és que aquesta publicació, així com les crítiques que apareixen sovint als diaris posen de manifest un ambient de crispació entre l'equip de govern i l'oposició...

"No hi ha cap crispació, amb l'oposició, però, sense cap dubte que els grups de govern s'han d'espavilar més si tenen oposicions com la que nosaltres tenim"

No, no n'estic d'acord, no hi ha cap crispació, amb l'oposició, sortim a fer una cervesa, conversam junts, en aquest sentit no hi ha cap crispació, el que passa és que la gent no està encara acostumada, els grups de l'oposició han de donar la guerra pertinent, aquesta és la seva funció, ens hem d'acostumar a tenir més tensions parlamentàries, com passa en societats més avançades

des com és Anglaterra o el Japó, aquestes discussions hi han d'esser i això és bo, s'han d'evitar perdre les formes, però la dinàmica parlamentària fa que sigui molt més viu el diàleg, i sense cap dubte que els grups de govern s'han d'espavilar més si tenen oposicions com la que nosaltres tenim.

-Em vols dir que qualifiques l'oposició positivament?

Sí, l'únic que m'agradaria que se deixàs de tants de papers, de tants d'estudis, i que seguint la màxima del maig del 68, de "La imaginació al poder" és deixàs de tanta burocràcia, i de tants de papers i estudis; tal volta aquest és l'únic camí que li queda a l'oposició, i si és així que segueixi.

-Què voldries dir per acabar?

Bono, voldria dir que de la mateixa manera que l'hortalà espera per recollir el fruit que estigui madur, no es poden fer aventuracions abans de que es vegin els resultats; el PSM va qualificar de negoci de na peix frit les nostres gestions del Tresorer Cladera, vull suposar que ara, després d'aconseguir 130 milions de pessetes no farien aquesta publicació. També voldria donar la benvinguda a aquesta nova revista, pens que qualsevol instrument que doni constància del que passa a Sa Pobla és important per ara i pel dia de demà, perquè la història encara que a vegades no ens agradi no queda més remei que acceptar-la ja que és el pilar de la cultura de qualsevol poble.

J. Company

Rafael Ballester Socías

CORREDOR D'ASSEGURANCES
Tel. 86 21 86 - Fax. 86 22 23
Carrer Mercat, 16
07420 SA POBLA (Mallorca)

EL SOU DEL NOSTRE BATLE

Com de tots es sabut el nostre poble s'ha conegut per tot arreu com un poble treballador, honrat i tranquil. Això ha estat, clar, fins que el tassó, de ple, ha vessat i ens ho diuen en to simpàtic; aquests poblers són uns "brutos" o uns "pataters" però la veritat, tothom abans ens coneixia per això que abans hem esmentat.

Ara bé de fa tres o quatre anys, ja se'ns coneix per unes altres causes i per cert ben diferents, a saber:

-El dolorós tema de la "Cooperativa"
-EL SUSTANCIOSO SOU DEL NOSTRE BATLE.

I en aquest segon punt hi profundirem. Hem de dir, primer de tot, que ens pareix molt bé que un batle vulgui dedicar tot el seu temps a arreglar els molts de problemes que tenguí el seu poble, en aquest cas "SA POBLA", i per tant que tenguí dedicació exclusiva i un sou raonable.

Ara bé creim, l'Agrupació Socialista, que un batle d'un poble de 10.000 habitants amb una economia que només se basa en l'agricultura i en petites empreses i que no té entrades de tipus turístic ni d'altre tipus i remarcant que l'agricultura de sa Pobra està greument mal ferida (l'exportació d'enguany ha estat de les més desastroses de què tenim coneixement), ha de tenir ben en compte les circumstàncies socio-econòmiques que l'enrevolten i fixar-se un sou per a ell i el seu equip de govern, adequat a aquestes circumstàncies. Sa Pobra no es pot permetre el luxe de sofrir les següents despeses pel present any 1992:

Retribucions del batle	5.000.100Pts
Assig. equip govern	7.700.000 "
Retr. Secretària batle	1.850.000 "
Protocol i representació	3.309.000 "
Asses. Jurídica	6.725.000 "
i etc. etc. etc....	

Per l'agrupació Socialista de sa Pobra, la política és de tipus vocacional (és per això que pensam que els sous de l'equip de govern són molt alts i, després de repasar amb molta cura els nostres pressuposts del 92, tenim la certesa que el nostre poble s'ha convertit en un dels pobles que menys inversió realitza en millores cap al seu municipi i pel contrari és un dels que més gasta en polítics i en assessors

L'AGRUPACIÓ SOCIALISTA DE SA POBLA

REFLEXIÓ ALS JOVES DE SA POBLA

En primer lloc, volia felicitar els pares i parents d'aquesta criatura que ha sortit a la llum, i ja que llum és el que necessita aquest poble.

Aquest poble, que en aquests moments està passant una època de crisi a causa del seu mitjà de subsistència més punter, l'agricultura, està en perill. per aquest motiu m'agradaria fer una petita reflexió als joves i mes joves de sa Pobra, damunt aquest tema, perquè cobrassen una mica d'il·lusió i esperança, per allò que sempre ha estat la manera de viure d'aquest poble, l'agricultura.

Ja sé que ara no estam en un bon moment, que corren temps no gaire bons però crec que això no us hauria de desanimar, i això perquè el nostre avantpassats, varen lluitar, no ha de caure en sac buit.

Si pensau un poc veureu que temps dolents sempre n'hi ha haguts, i si sa Pobra sempre n'ha sabut sortir, perquè la seva gent, ha estat gent feïnera i lluitadora, i perquè sempre han tengut un motiu per què lluitar, i aquest motiu és la nostra terra, que tant ens ha donat sempre. No l'abandoneu mai, malgrat us diguin que anar a sa marjal ja no "dóna".

Pot ésser que ara no doni per canviar el cotxe cada tres anys o per comprar un gran pis o una casa devora la mar, o tenir un parell de milions al banc.

Però aquesta circumstància no es dóna només a l'agricultura sinó també en tots els negocis, i malgrat que això no sigui un consol, és ben veritat que tots el pagesos poblers ara més que mai han de lluitar pel que sempre han cregut que era la nostra vida i el nostre pa. No vos desanimeu, cercau tècniques noves, o altres maneres de treure-hi rendiment, no perdeu mai aquest orgull que sempre us ha carectitzat, que és l'orgull d'ésser pagès.

ANTONIA SOLER PONS
Regidora del C D S a Sa Pobra

COMUNICAT DEL PSM

Davant les declaracions fetes pel batle aquests darrers dies arran de la suspensió cautelar feta pel Tribunal Superior de Justícia, de l'augment de l'impost de circulació i del nou impost sobre Construccions, Instal·lacions i Obres (ICO); el PSM-Nacionalistes de Mallorca vol deixar ben clar:

1.El PSM es va oposar en el seu dia a aquests augments que trobàvem i trobam exagerats, per tant aquests augments s'aprovaren amb la nostra oposició.

2.Per aprovar un augment d'un impost no basta que ho vulgui fer la majoria, la llei prescriu la necessitat que aquest augment s'adeqüi a un procediment, cosa que no va fer l'equip de Govern, i que el nostre grup ja va advertir en el plenari en què es va prendre l'acord, on també anunciaren la nostra voluntat de posar un contenciós, advertència que no va ésser escoltada per la majoria.

3.Es intolerable que el batle ara digui públicament que el PSM té la culpa que no s'asfaltin els carrers i camins. Si els carrers i camins del nostre poble estan tan abandonats, això és culpa única i exclusiva del mal govern de la majoria municipal que s'ha estimat més embarcar-se en un negoci com el del Tresorer Cladera, on l'Ajuntament ha hagut de bestreure 130 milions, quan això ho hagués pogut fer directament el Ministeri d'Educació.

4.Si la majoria vol recaptar més ingressos, el que ha de fer és cobrar d'allà on pot fer-ho i no ho fa, -com són la gran quantitat de vivendes que no figuren encara al padró de contribució urbana-, i no acudir a la via fàcil d'augmentar els impostos.

5.El Tribunal Superior de Justícia ha suspès cautelarment aquests augments, el PSM demana al govern del PP que es deixi de tanta prepotència i que s'assessori millor, que per qualche cosa té un batle amb un sou de cinc milions, una secretària particular i un assessor jurídic que també se'n duu cada any altres cinc milions.

PARTIT SOCIALISTA DE MALLORCA

GUARDERIA INFANTIL

GENT MENUDA

C/. Dato, 5 - Tel. 540382

SA POBLA (Mallorca)

BOUTIQUE

Latsca

Plaça Major, 10 - Tel. 54 22 74
SA POBLA

GABINET
D'ESTÈTICA

IMATGE

C/. RENOÜ, 76 - TELEFON 54 06 84 - SA POBLA

TOMEU Fiol SERRA
(Fabricació Pròpia)
EMMARCATS

C/ Marqués de la Romana, 15

Telèfon: 54 11 56

07420 SA POBLA (Mallorca)

BAR-RESTAURANT

La
Zarzuela

Renou, 73

Tel. 540868-SA POBLA

COMANDES PER
ARRÒS BRUT, ANGUILES,
CABRIT ROSTIT, ETC.

CLASSES DE REPÀS
D'E.G.B.

MATEMÀTIQUES I CATALÀ
1r, 2n DE BUP

C/ Molí, 48 - Tel. 54 03 06
SA POBLA

SALVADOR MARTÍNEZ
(CAN SALVADOR)

VENDA I REPARACIÓ
DE MOTOCICLETES,

VESPA, DERBI I ALTRES

SA POBLA, C/ Rosari, 22 - Tel. 54 21 30

Ferretería CAMPINS

EINES - FILFERROS - ENREIXATS - PINTURES

C/ Església, 9 - Apt. 80
Tel. 54 01 53

07420 SA POBLA

AMEN, AMEN ..., AQUI NO PASSA RES

El panorama socioeconòmic no es pot presentar pitjor, les estadístiques mostren l'increment en relació a altres anys i ningú n'oposa en dubte el creixement de les hores perdudes per les vagues -40 milions d'hores-. A tot això s'ha d'afegir l'angoixa, la desesperança i la frustració que sofriran totes les capes socials més desvalgudes i afectades directament pel Decret que retalla les prestacions de l'atur. Com tampoc no hauríem d'oblidar que som un cos social i allò que afecta a uns, reinci-deix damunt tots els altres -menys disponibilitats i més endeutament per a la supervivència al llarg de l'any-.

Les illes tenen un alt percentatge de contractes temporals, en pràctiques i de fixos-discontinus dins la indústria, la construcció, l'educació, la restauració i l'hoteleria; sectors que s'han vist molt afectats per les pressions fiscals de per totes bandes. Posant llenya al foc, direm que tenim una Balança de Pagaments vessant i abocada cap a l'Estat Espanyol -sense comptar aquelles empreses que per tenir la central fora del territori de la CAIB no computen com a PNB de les illes per ésser declarades, les rentes a fora de la nostra Comunitat-.

La continuïtat d'un Gabinet Ministerial que no supera el seu propi fracàs en la política econòmica, amb un grapat de promeses incomplides i la penosa situació econòmica per les despeses extraordinàries de l'EX-PO-92 i l'AVE; el manteniment del frau encobert de les PEONADES d'Andalusia i Extremadura, granet d'arena en comparació amb l'afer IBERCORP. Tot un sens fi de prevaricacions i expoliacions, que de manera directa afecten les terres del nostre "País". Juntament amb la negativa de diàleg amb els sindicats dona lloc a un major distanciament

entre les diferents capes socials i a una submissió cada cop més forta a les arques d'un Estat Central. Ens podem demanar ¿Què s'ha fet per a la creació

d'ocupació, o per a la reducció de les despeses públiques?. ¿Perquè hem de mantenir dues o tres Administracions?. ¿Quines són les raons per la manca de traspass de competències en matèria d'Educació, Ordre Públic, Administracions Fiscals, de Justícia, de Sanitat, d'Obres Públiques ...? ¿Què hi ha del reconeixement i tractament a l'alt grau d'insularitat, pel que fa al transport i a les nostres afectades infraestructures del Sector de Serveis amb relació a les terres peninsulars, per una convergència real amb Europa?.

"La jornada del 28 -M tan sols va posar de relleu la rebel·lia dels afectats i la insolidaritat de la resta de la comunitat"

La jornada del 28 -M tan sols va posar de relleu la rebel·lia dels afectats i la insolidaritat de la resta de la comunitat que, per la seva posició social, l'alt percentatge de treballadors autònoms, fixos i funcionaris; donats a fer el joc al Govern del PSOE i a les Confederacions Empresarials sabedores de l'oli ranci i de la purga que representà el 14 D.

El Decret-Llei que retalla el subsidi als aturats surt en un moment a on l'increment de les assegurances i plans de jubilació privats, formalitzats per gent amb fort poder adquisitiu i mancats de la necessitat d'estar a

l'atur. Ens mostra uns punts clarament oposats dins el sistema de la Seguretat Social espanyola i l'evolució que tendeix a dur.

La conseqüència més directa a part del retall, és la doble cotització que sofriran els treballadors afectats, ja que, el temps de cobrament del subsidi és computable a efectes d'invalidesa i jubilació, per tant ara hauran de treballar doble temps, és a dir, maten dos ocells d'un tret.

L'engreixament de les files de l'atur, la nul·la creació de nous llocs de treball a curt i llarg termini, a més a més de tenir una caòtica Tresoreria de la Seguretat Social fa preveure una tardor calenta i amb noves mesures, fins i tot, la modificació o reducció de les prestacions a la jubilació dins un temps esdevinidor, a causa de la inversió de la piràmide dels treballadors que cotitzen i els protegits. Si és que no fa fallida tota la Seguretat Social. Avui hom ha de viure fins als 115 anys per a percebre tot el que s'ha computat durant la seva vida laboral en concepte d'invalidesa i jubilació, pels càlculs de renda vitalícia, però les despeses originen forats que duen el Sistema a la fallida.

No crec que per anar a fer herba s'hagi d'emprar la *fusella*, a no ser que hi hagi tantes males herbes com per no veure el fruit. Sense cap dubte per la malcriada formació en l'assignatura d'Agricultura dels nostres Governants i el passotisme de la nostra societat davant fets d'injustícia. Recordem que per avaluar possibles responsabilitats jurídiques o penals en la fallida de la CAP, ningú no fou capaç d'agafar la paella pel mànec, la casa es pegà foc i per tots els caus de poder era un Amèn, Amèn ..., aquí no passa res.

Miquel Seguí i Raió.

ARMES DE DONA

Quin dubte hi ha que avui en dia les dones hem arribat a cimes impensables per les nostres padrines ara fa tan sols cent anys. L'accés de la dona al món del treball i l'arribada d'unes poques de nosaltres a les altes esferes, del poder, no vol dir en absolut que la nostra equiparació social i laboral amb el nostre company, l'home, s'hagi aconseguit.

Es ben veritat que avui està contemplada la igualtat dels sexes en totes les constitucions dels països civilitzats, i que a nivell mundial se n'elaboren estratègies, perquè l'avançament de la dona cap a la igualtat sigui real. També és ben veritat que avui en dia per fer-nos escoltar pels nostres companys no hem d'arribar a fer una vaga de "portes tancades" com varan fer les nostres avantpassades gregues...

Però és cert també, que avui en dia en aquest món nostre tan rabiosament consumista, la dona encara està considerada com un objecte eròtic i de luxe. Bastava fixar-se una mica amb alguns anuncis de televisió, per adonar-se'n que una dona pot tenir dues "maneres" de pagar un texans. Encara fa poc temps s'estrenava a les nostres pantalles de cinema una bona i divertida pel·lícula nord-americana amb un títol tan significatiu com pugui ésser: "armes de dona". Film aquest on queda demostrat que per arribar a ésser una "executiva" important es més que positiu i ajuda molt mostrar el "turmell" i mol millor si es "maco..."

I per aprofundir en aquest divertit film, diré que totes aquestes "armes de dona" serveixen per enfonsar... una alta dona (que en honor a la veritat feia gala d'una insolidaritat ferotge), és més, de mantenir les dues, una lluita pel mascle de torn, que actua d'espectador, i fins i tot, es diverteix.

Aquestes anècdotes succeeixen al món masculí, però a ells no els afecta el seu "status", mentre

que a nosaltres ens ralentitza per anar cap a la igualtat.

Seria interessant que per seguir tirant cap endavant els nostres objectius, totes i cada una de nosaltres prenguessim el compromís ètic d'emprar unes armes distintes a les tipificades com "de dona". Aquestes armes noves a esmolir serien la sinceritat, la lleialtat, la solidaritat i el companyarisme amb nosaltres mateixes, deixar ja endarrera els nostres condicionaments atàvics que encara ens duen a agilitar la nostra intel·ligència per aconseguir agradar i fer la vida agradable, al que ens pareix el millor dels "caçadors", circumstància que era incomprensible en temps prehistòrics, ja que des de llavors les funcions entre el dos sexes estava ben definida i determinada, l'home a caçar i lluitar per dur el menjar cap a la seva dona i la dona a perpetuar l'espècie i tenir cura del caçador.

Aquesta distribució de funcions va ésser una de les raons per les quals la dona, per aconseguir un màxim de benestar i seguretat per a ella i la seva descendència i accedir a un status social estable, desenvolupà aquestes "armes de dona" per aconseguir el millor, el més fort i el més ben dotat dels mascles.

Llançem companyes aquestes armes ben enfora de nosaltres, exercitem la solaritat, la lleialtat i el companyarisme en totes nosaltres i perquè no, amb els nostres companys els homes, però sempre des d'una perspectiva d'igualtat i de "nombre sencer"

Antònia Mercadal

I QUINA DIFERENCIA HI HA?

Era el mes d'agost i ben aviat farà quatre anys. L'enorme sala d'espera de l'hospital em resultava petita. No era el primer fill que esperava, però si que ja feia massa hores que la mare estava a la sala anterior al paritori, mentre jo consumia tabac a balquena i les soles de les sabates desgastaven les rajoles d'aquella sala d'espera.

Però el final ja no estava a l'horitzó, sinó que ja es veia i una cesàrea va acabar momentàniament amb el sofriment de la mare i amb el que en menys mesura havia patit jo. Un nin de 3 quilos 600 grams, que havia obtingut un 7 al primer test d'Agpar i un 9 en el segon, donaven molt bones perspectives de cara a la salut d'en Jaume. Però quaranta vuit hores, solament aquest curt espai de temps va canviar la vida d'una família.

Així va ser com vaig conèixer el món dels minusvàlids, i demanar excuses a les persones que no troben aquest nom com el més apropiat.

Pot ser que algú pensi que començar una col·laboració a una revista que aquest número estrena és una angoixa, però a mi em consta l'alegria que suposarà per a moltes famílies afectades que "Sa Plaça" parli de la minusvàlua. I vos asseguro que no serà la darrera, perquè, i quina diferència hi ha?

I és que aquestes persones afectades no són tan diferents a nosaltres. Elles també tenen sentiments, saben estimar i sentir-se estimats. Els minusvàlids també es costipen i tenen la pigota borda i el que és més important, formen part de la nostra societat. No hem de sentir llàstima per ells.

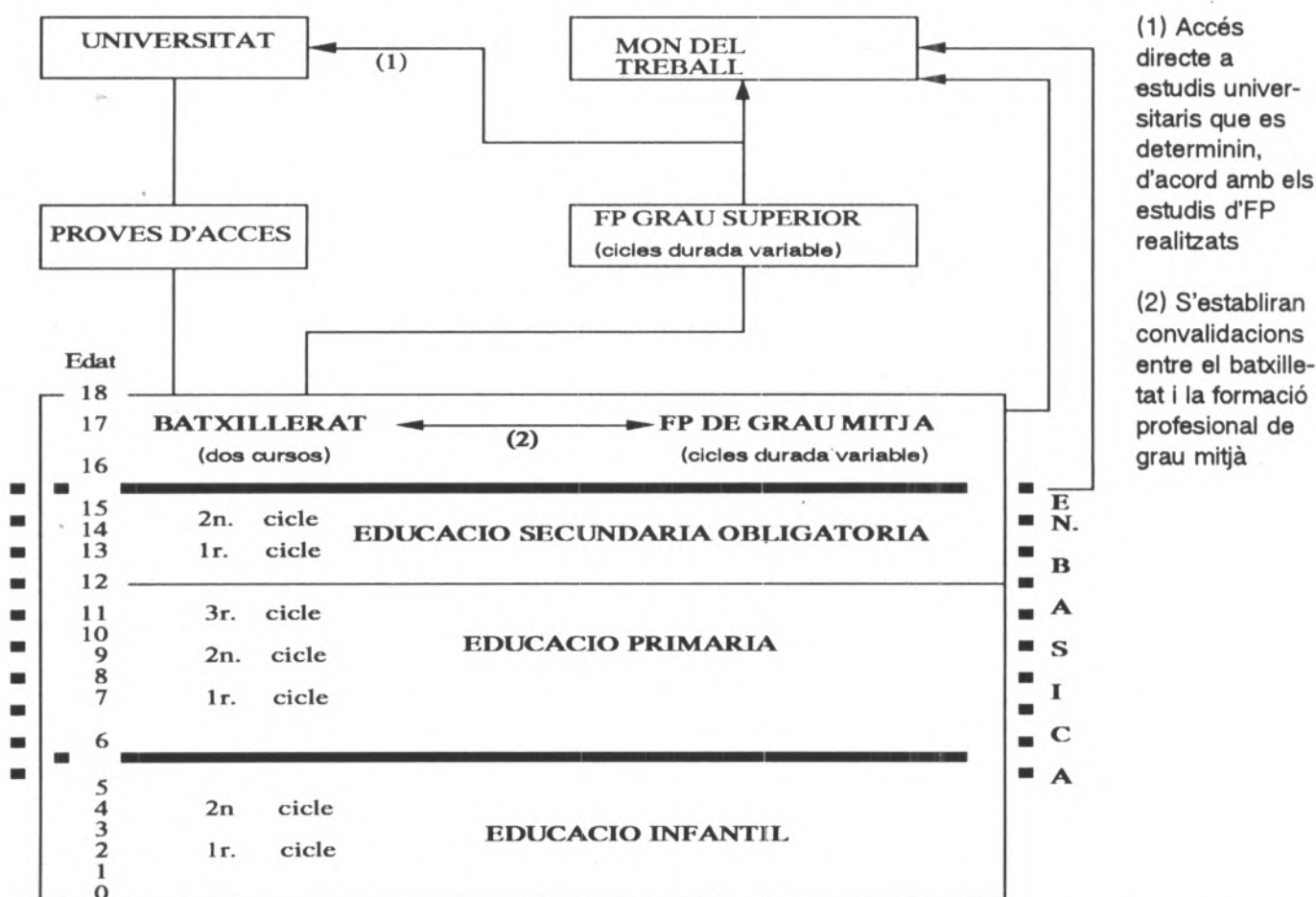
De vegades, llàstima hem feim tots.

I quina diferència hi ha?

Parla clar

LA NOVA LLEI D'EDUCACIÓ

Llei Orgànica 1/1990 del 3 d'octubre (BOE 4 d'octubre)

Som a punt d'iniciar la implantació d'un nou sistema educatiu. Per això consideram oportú fer arribar al conjunt de pares, ensenyants, alumnes i altres col·lectius el coneixement de la nova llei d'educació, la LOGSE, aprovada el 3 d'octubre de 1990 i que ja, a partir del curs 92-93, començarà a implantar-se, de forma obligatòria, als dos primers cursos de Primària, a tots els centres, tant públics com privats.

La seva estructura està ben clara al gràfic adjunt. Així i tot vos en presentam un poc d'explicació.

ETAPES DEL NOU SISTEMA EDUCATIU.

EDUCACIO INFANTIL.

Etapa fins als 6 anys, amb dos cicles de tres anys de durada cada un (0-3 i 3-6).

Objectius:

- Conèixer el propi cos i les possibilitats d'acció.
- Relacionar-se amb els altres en les distintes formes d'expressió i comunicació.
- Explorar i observar el seu entorn natural i social.
- Adquirir autonomia progressiva en les activitats habituals.

Ensenyança:

Els continguts educatius s'organitzaran en àrees que es corresponguin amb àmbits propis de l'experiència i desenvolupament infantils. Activitats globalitzades que tenguin interès.

La Metodologia estarà basada en les experiències, les activitats i el joc en un ambient d'afecte i de confiança.

Centres:

Els centres podran impartir bé el primer cicle, bé el segon o bé ambdós cicles.

Es podran establir convenis de col·laboració amb Corporacions Locals, altres administracions públiques i amb entitats privades.

EDUCACIO PRIMÀRIA.

Etapa que va des dels 6 als 12 anys, amb tres cicles de dos anys de durada cada un (6-8, 8-10, 10-12).

Objectius:

- Proporcionar una educació comuna que faci possible la integració de l'infant en la societat.
- Adquirir els aprenentatges bàsics relatius a l'expressió oral, l'escriptura i el càlcul aritmètic.
- Assolir una progressiva autonomia d'acció en el seu medi.
- Valorar la higiene i la salut del

propi cos.

- Donar importància a la conservació de la natura i el medi ambient.

Ensenyança:

L'educació primària s'organitzarà en àrees que seran obligatòries i tendran un caràcter global i integrador.

L'ensenyança tindrà un caire personal i s'adaptarà als distints ritmes d'aprenentatge de cada nin.

La metodologia s'orientarà cap al desenvolupament general de l'alumne, integrant les distintes experiències i aprenentatges.

L'avaluació dels processos serà contínua i global.

La promoció es realitzarà al final de cada un dels cicles.

Només es podrà estar un any més en un mateix Cicle, una vegada al llarg de tota l'Educació Primària.

EDUCACIO SECUNDARIA.

L'Etapla d'Educació Secundària inclou: educació secundària obligatòria, batxillerat i formació professional.

a) EDUCACIO SECUNDÀRIA OBLIGATÒRIA.-

Etapla obligatòria que comprèn de 12 a 16 anys i consta de dos cicles de dos anys cada un. Si és necessari es podrà estar un any més a cada cicle; això estarà supeditat a les necessitats d'escolarització.

Objectius:

- Transmetre els elements bàsics de la cultura.
- Preparar per a la incorporació a la vida activa, assumir els deures i exercir els drets.
- Accedir a la FP específica de Grau Mitjà o al Batxillerat.

Ensenyança:

S'estructura en àrees de coneixement obligatòries i optatives.

Títol:

Serà únic "Graduat en Educació Secundària" i facultarà per seguir estudis a Batxillerat o FP específica

de Grau Mitjà.

Els alumnes que no aconseguixin els objectius de la Secundària Obligatoria podran integrar-se en els programes específics de garantia social que s'organitzin, per tal de rebre una formació bàsica i professional.

Accés:

Poden fer el 1r cicle els que hagin fet l'Educació Primària i el 2n cicle els que tinguin el Graduat Escolar o el Certificat d'Escolaritat.

b) BATXILLERAT.

Objectius:

- Proporcionar maduresa humana i intel·lectual.
- Aportar coneixements i habilitats per complir funcions socials amb responsabilitat i competència.
- Capacitar per accedir a FP específica de Grau Superior o Estudis Universitaris.

Accés:

S'ha de posseir el Graduat en Educació Secundària.

També, de forma transitòria, hi podran accedir els alumnes que tenen dos cursos aprovats del BUP actual.

Títol:

Els alumnes que obtenguin avaluació positiva a totes les matèries rebran el títol de Batxiller (qualsevol sigui la modalitat feta). Donarà accés a la FP específica de Grau Superior o als Estudis Universitaris (en aquest cas cal superar les Proves d'Accés a la Universitat).

Comprèn dos cursos i la LOGSE preveu, com a mínim, quatre modalitats: Arts, Ciències de la Naturalesa i de la Salut, Humanitats i Ciències Socials i Tecnologia.

c) FORMACIOPROFESSIONAL

La Llei distingeix entre FP de base "tots els alumnes rebran una formació bàsica de caire professional en l'Educació Secundària Obligatoria i en el Batxillerat", i FP específica. L'específica es presenta en dos

nivells: Grau Mitjà i Grau Superior.

Objectius:

Que els alumnes arribin amb una formació polivalent a l'activitat professional per tal que puguin adaptar-se a les modificacions laborals que es produeixin al llarg de la seva vida.

Ensenyança:

S'organitza en cicles formatius, que es correspondran amb els nivells de Grau Mitjà i Superior, amb una organització modular, amb àrees de coneixement Teòric-Pràctic en funció dels diversos camps professionals.

Títol:

FP de Grau Mitjà = Tècnic en la professió corresponent.

FP de Grau Superior = Tècnic Superior en la professió feta. El títol de Tècnic (Grau Mitjà) facultarà per a l'accés al Batxillerat (també s'establiran convalidacions).

El títol de Tècnic Superior (Grau Superior) donarà accés directe als Estudis Universitaris que es determinin (segons la relació amb els estudis d'FP cursats).

Accés:

A FP Grau Mitjà poden accedir-hi els Graduats en Educació Secundària i els titulats de FP 1. També alumnes que han aprovat el 2n de BUP.

A FP Grau Superior poden accedir-hi els Batxillers (nova modalitat). Alumnes de FP 2 (segons professió feta). Alumnes amb COU (segons opció feta).

També en ambdues modalitats d'FP hi poden accedir persones majors després de passar unes proves específiques.

Jaume Gual Mora,

Inspector d'Educació.

EL SOL

I LA PELL

Culturalment, hi ha hagut en les darreres dècades un canvi en les relacions entre els humans i el seu etern amic, el sol. La Font d'energia, i per tant de vida, havia estat fins fa poc respectat en les seves accions: se sabia, que les seves radiacions cremaven la pell, i es prenia mesures:

Els que ho podien evitar, es guardaven la pell a les ombres de les cases. El color blanc era signe de distinció, i les dones anaven a banyar-se amb el para-sol i, quan es pintaven, empraven pols d'arròs per destacar la blancor de la cara.

Els que pel seu ofici no els quedava més remei que anar per fora- pescadors, marjalers, carreters-, usaven capells i capes, boines i gorres. De la meua infantesa tenc ben fresca la idea que ens ensenyava la padrina Iserna, als estius del Barcarès: Al.lots!. Alerta que el sol no vos entri dins el cap!. I fruit d'aquesta por amb pocs fonaments físics,- si ho mires bé la possibilitat que l'immens astre es fiqui dins el petit cap d'un al.lot era i és francament remotafruit doncs, d'aquesta por, era tota una tirera de capells, de mida creixent: tants com caps d'al.lot hi havia en aquella casa: i alerta a sortir sense el cap cobert!.

Avui, l'actitud física front al

sol ha passat a l'altre extrem. La morenor és un signe de qualitat de vida, d'estat social. D'hivern, a la neu, d'estiu a la mar. Hi ha una autèntica producció industrial a gran escala, de morenor. La nostra Illa, així, s'ha convertit en una de les més importants fàbriques de producció de pells torrades en quinze dies.

I aquesta moda, la de cercar el sol - no pels seus beneficis intrínsecs, que en té, si no per poder exhibir els seus efectes, té els seus perills: **els rajos ultraviolats (UV)** són els que ens posen bruns. També són els que ataquen les cèl·lules de la pell produint càncers. La terra té un filtre natural. La capa d'ozó atura la majoria de la radiació perjudicial. Però com ja sabeu, aquest filtre, per causes relacionades amb l'expansió industrial, disminueix un cinc per cent anual. Hi ha forats als Pòls, però també disminució del gruix de la capa a tota l'atmosfera. Una molècula de Clorofluorcarbonat (que tots nosaltres tenim a ca nostra, a la nevera, per exemple) consumeix cent mil molècules d'ozó. I el pitjor és que tarden de quaranta a cent anys en recuperar l'ozó perdut.

Conseqüències: ja en veim. Els tumors de pell, sobretot el **MELANOMA**, incrementen ràpidament la seva incidència: des del 1935 a l'actualitat s'ha augmentat vuitanta vegades el risc de patir-ne un. Es donen més a les pells més clares, les de manco protecció, i sobretot a les zones exposades. Per altra part, els **tumors escamosos de pell** són des de fa temps una malaltia freqüentís-

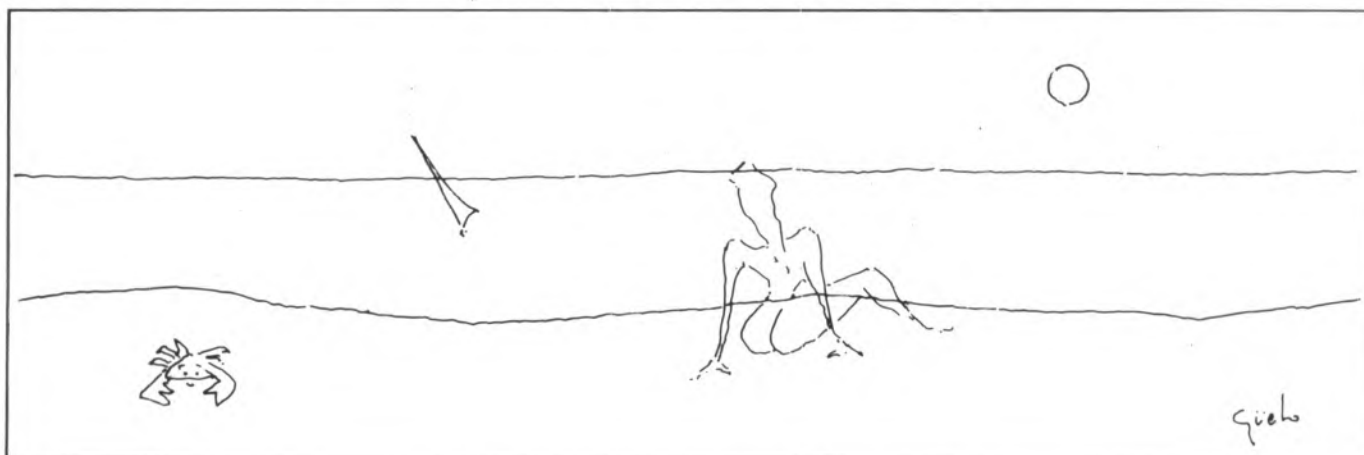
sima entre pagesos i pescadors. La seva baixa malignitat i el seu bon pronòstic no impedeixen que prenguem totes les precaucions per prevenir-los.

Solucions: n'hi ha i són evidents. La col·lectiva és començar a cuidar una mica més aquest ca nostra que és la Terra, i no deixar que s'aprimin més les defenses naturals contra els rajos solars nocius.

Però hi ha proteccions individuals que podem prendre: el sol és per disfrutar-lo, no per patir-lo. Apreneu a admirar les pells clares, encara que no estiguin cremades pel sol. Preniu el sol amb moderació i a les primeres hores del matí i a les darreres de l'horabaixa. Posau-vos SEMPRE cremes protectores abans d'exposar el vostre cos al sol. A la botella veureu un número. És el dit **FACTOR DE PROTECCIO**. Que al manco sigui de cinc. I per pells clares, de gent rossa, pèl-roig i ulls blaus o verds, que sigui de deu el factor de protecció.

Perquè el pare Sol és només una font d'energia. I dependrà de la nostra intel·ligència en usar aquesta energia que en treguem profit o perjudici.

Nofre Pons

LA LLUM DE MARCELO ARCE I EL DISSENY CLÀSSIC AL MUSEU DE SA POBLA

Durant els mesos de Juny i Juliol el Museu d'Art Contemporani de Mallorca a sa Pobla, ha programat dues exposicions ben diferents en el seu plantejaments i objectius, però igualment interessants i atractives per a tota mena de públics.

Durant el mes de Juny, vàrem poder contemplar, gràcies al préstec que ens va fer la Conselleria de Cultura del Govern Balear, l'obra recent d'un jove pintor, recuperat per a la creació fa només dos anys. Marcelo Arce, va néixer a Larache (Marroc) l'any 1954 i fins a l'any 1982 exposà la seva obra a diferents sales de Màlaga, València i sud de França. A partir del 1983 deixa de pintar limitant-se a la realització d'algunes obres d'encàrrec. Foren quasi deu anys d'una intensa crisi creativa determinada en primer lloc per la constatació de l'absència d'un llenguatge adient per trametre una profunda reflexió sobre els propis valors.

A partir de 1992 M. Arce reprèn la pintura amb la realització d'una impressionant obra, ("Les llances"), -que vàrem poder contemplar a l'exposició-, i inicia una profunda reflexió sobre els valors eterns que condicionen la naturalesa de l'home. Les seves pintures són una amalgama d'influències formals diverses i de diferents cosmogonies culturals i religioses (L'islam, la cultura persa, el renaixentisme clàssic...), però a totes elles s'esbrina un missatge latent, un esforç per situar de bell nou (a la manera dels neoplatònics del "cinquècento") una percepció antropocèntrica -n'hi pot haver d'altre?- de l'univers. Marcelo Arce pertany a aquesta rara categoria d'artistes que creen perquè encara tenen coses a dir.

Pel Juliol, i durant totes les festes de Sant Jaume, podrem gaudir d'una exposició ben diferent en tots els aspectes. Es tracta de la

recuperació d'una extensa mostra del disseny industrial que es feia a

Mallorca durant els anys quaranta. Més en concret, l'artista i arquitecte anglès John Chippindale ha reproduït amb paciència i estima una bona col·lecció d'etiquetes comercials que és feien servir a les botigues i magatzems de Mallorca i que eren dissenyades per anònims dibuixants per després esser impreses als tallers de la impremta Homar de Palma.

L'interès per recuperar aquests dibuixos del passat és la prova palesa de la buidor creativa actual.

Aquesta mostra d'imatges gràfiques dels anys 40 ens demostra dues coses importants: la primera és que el disseny que es feia a Mallorca, malgrat no coneguem el nom dels autors, assolí un alt nivell de qualitat que demostra una coneixença i posada al dia constant, per part dels dissenyadors mallorquins, de les darreres tendències europees en aquest camp. La segona és que la inflació actual de disseny i de "dissenyadors", tan de moda als darrers anys no aporta gaire de nou a la feina callada de desenes d'anònims artistes que deixaren que llur feina anunciàs un sabó o marcàs el preu d'un parell de calcetins. L'interès per recuperar aquests dibuixos del passat és la prova palesa de la buidor creativa actual.

La nostàlgia i la sorpresa del descobriment es reuneixen en aquesta mostra que sens dubte agradarà a tots els poblers de totes les edats.

Ramon Molina

PASSEJAR AMB LA MEMORIA

Fullejar un àlbum de fotografies familiars és retrobar uns espais i uns temps, amb rostres i noms que, guspira de la nostàlgia, retornen un passat biogràfic. Si l'àlbum és de fotografies del poble, col·lectives, anònimes, aleshores el temps retrobable és un temps històric. Un temps que, com a teixit social ens afecta a tots. Testimoni d'un ahir.

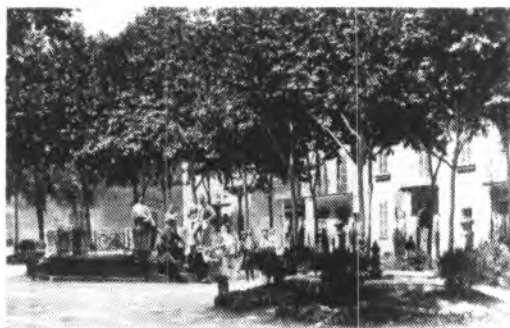
Una fotografia és la imatge immòbil d'un esdeveniment retengut, codificat, aplanat. Són les referències localitzables, façanes i persones, l'entorn urbà i antropològic, que proporcionen relleus descodificants, lectures puntuals, a la fotografia. I una i mil fotografies de la bella **Plaça Major** de sa Pobla, abans de l'esguerrada i immoral unió forçada, porten una càrrega anecdòtica, emocional i interpretativa que no es pot condensar en un article. La plaça, sempre, és motiu de llargues històries públiques i privades que, com una remor coral, es perden a mesura que es van morint les memòries més velles. I crec que hi ha memòries que haurien de sobreviure.

La Plaça, "Sa Plaça", és l'àgora i el cor del poble. Jo sent la plaça com un concepte mediterrani, convocador i civilitzador, sent una alenada hel·lenística, quasi de projecció d'urbanisme ortogonal. De fet, no hi ha ciutats gregues sense àgora, la seva primera funció fou política, en el món homèric s'hi celebraven les assemblees i, fou a l'àgora, on es desenvoluparen originàriament, les festes cíviques, les processons i els concursos. A l'època clàssica s'imposà la funció comercial i, és des de llavors, que la paraula àgora designa, principalment, el mercat. I totes aquestes funcions actives són a la identitat de "Sa Plaça", recinte de festes, mercat, congregació dels esdeveniments populars i dels polítics. Punt vital expansiu i receptiu. Melic urbanístic de la trama viària, centre d'activitat diària i eix festiu.

Mai no passeig tot sol, jo, per "Sa Plaça", quan tot sol hi faig unes voltes tot mirant l'entorn, recordant amors passavolants, amistats escadusseres, resplendors i ombres d'antany. Façanes, cases que han canviat, ara un comerç o una sucursal bancària on hi havia una

botiga, una apotecaria o un cafè. Noms al límit de la memòria: **Bar Munar, Can Riera, Bar Negresco, Can Reus, Can Barraroig, Cafè Rialto, Can Marret, Can Papaó, Can Cuca, s'Hostal, Bar Ideal, Cafè Can Planes, La Penya, Es Futbol**. La llista és asincrònica en alguns noms. Els portals canvien d'activitat, els rètols desapareixen, però el ritme segueix, la plaça muda la pell però segueix viva, atractiva i plàcida.

Plaça de la vila, "**Plaça Major**", mai ningú no es passeja sol entre les filades dels arbres arrelats al mateix gruix del segle, des de finals del 1914, era batle l'amo en **Jaume Neca**, adomant la nuesa de terra pitjada, després de la vella teoria florida de les abundoses vaumeres que donaren nom a la "**Plaça des Vaumar**"

que no era, exactament, del mateix perímetre que l'actual. Temps era temps.

Cap a la meitat del passat segle, sa Pobla tenia dues places. Una, la més gran, anomenada d'es Vaumar, era limitada per les voreres dels respectius trams dels carrers Major, Església i Curt i el que, avui seria, la prolongació del carrer de sa Fosca fins a un indret al davant de l'actual edifici de "**San José**", més o manco. L'altra plaça, o placeta, ocupava el terreny que circumdava la casa consistorial delimitada pel següent tram del carrer Major i dels carrers Misteri, Curt i Plaça. La "plaça" per antonomàsia era la d'es Vaumar que es destinava a mercat, festes, balls populars, curses a peu i, fins i tot, s'hi feren toros, i anys després s'utilitzà, amb peraltes, com a velòdrom.

El creixement demogràfic i el fet que molts d'esterns acudissin, els diumenges, al mercat setmanal, va fer insuficient la plaça d'es Vaumar i es va plantejar l'ampliació de la plaça. El dia **10 de juliol de 1887** es va prendre el primer acord municipal per a l'expropiació forço-

sa de les cases que hi havia entre la plaça d'es Vaumar i el carrer Plaça, per construir una definitiva i més gran, "Plaça Major", era l'alcalde **Joan Serra Caimari**. Hi va haver enrevessades discussions sobre la conveniència d'enderrocar tota la illeta de nou cases entre els carrers Fosca i Plaça. Tots els propietaris, excepte **Can Dobbé i Can Toniet**, donaren la seva conformitat a la declaració d'utilitat pública i a la valoració dels seus respectius immobles. El peritatge d'aquestes cases fou de 55.175 ptes. L'esbucament de les cases es realitzà durant els anys **1888 i 1889**. L'única casa que va restar dreta va ésser Can Dobbé, que subsistí fins l'acabament del segle. La urbanització de la plaça es va anar fent d'acord amb les decisions municipals.

Terra pitjada fins l'enrajolat duit a terme pel metge Duet quan fou alcalde. S'hi han instal·lat distints "palcos", un de fusta, abans de l'actual, també hi hagué dues petites fonts ajardinades, i distints fanals monumentals, festers, gas i electricitat, i també, distints arbres, com pebrers bords i alguns fassers. La plantació dels actuals arbres va originar freqüents discussions polítiques.

El pas del temps, al rectangle de la plaça, és evident i, a la vegada, enganyós. Perceb aquesta sensació com un batec que creix i s'escapoleix amb la llum del moment. L'evidència és el pas irrepertible del temps, l'engany és el retorn de les estacions de l'any. Fulles verdes, fulles seques, brancatges despullats, oratges i pluges i sol, i tornen noves fulles. Festes d'hivern, festes d'estiu i la plaça, sempre, com escenari receptiu i referencial pel creixement, esplendor i esvaïment de generacions. Aiguafort de fesomies, aquarel·la de l'instant fugisser. L'engany humanitzat del temps cíclic i la veritat inhumana del temps linial. Fotografia d'antany, àlbum del temps.

Persones i personatges amb el rerefons de la plaça, la mort amb barret de festa que guaita puntual. Cases que han canviat, famílies que s'han extingit o s'han instal·lat a altres poblacions. Buits vivencials i la vida segueix. Silenci, renou. La plaça, fita vella, convoca un passeig de bell nou, anella de passes, mai tot sol.

Alexandre Ballester

**EMBOTITS
ARTESANS**

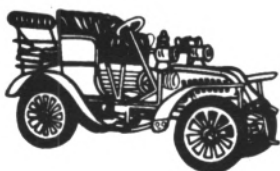
SOLER C.B.
BOUTIQUE

Plaça Major, 9 - Tel. 54 04 05 - SA POBLA

SERVEI PNEUMÀTICS

EQUILIBRAT I ALINEACIÓ DIRECCIÓ

Jaume II, 3 - Tel. 54 02 62

SA POBLA (Mallorca)

Aire condicionat

Airwell **CRESPI**

Maria Crespi Seguí

Carrer Rosari, 30

Teléfono 86 20 15

07420 - **SA POBLA** (Mallorca)

ASESORIA
EMPRESARIAL

Bartomeu Tugores Crespi

Gran, 68-1º

Tels. 54 02 51. Fax 54 04 41

07420 Sa Pobra

SANI BONFORT, C.B.

Inst. Sanitàries

Gas

Calefacció

Carrer Lluc, 23-25

Tel. 54 08 67

07420 - Sa Pobra

Miquel Verdera, 59

Tel. 54 16 52

07420 SA POBLA

FUSTERIA

Joan Socies

Lluna 154 Tel. 54 05 46 SA POBLA (Mallorca)

EL BATLE MIQUEL CRESPI DE CA'N VERDERA, UN HOMENATGE URGENT.

Al meu oncle, el Batle Miquel Crespí de Ca'n Verdera sempre el tinguérem present en la família. Encara avui en dia, una grogosa fotografia de l'any 1925 presideix el meu despatx. Es tracta d'una històrica foto que deixa constància d'un fet extraordinari pel desenvolupament cultural de Sa Pobra: el lliurament dels solars de **Sa Tanca de Ca'n Verdera** per a construir la futura escola **Graduada "Primo de Rivera"**. El meu oncle els oferí gratuïtament i aquest fet encara em sorprèn i em meravella. Vivim en una societat cruament materialista i no estem acostumats a exemples com aquest! Trobaríem, avui en dia, molts de mallorquins disposats a oferir, sense demanar res a canvi, la seva propietat per ajudar al desenvolupament cultural i civil del seu poble? Crec que ens sobriarien els dits d'una mà.

En Miquel Crespí -més conegut per tothom pel **Batle Verdera** exercí el càrrec des de l'any 1924 fins al 1929, en temps de la dictadura de Primo de Rivera. Més tard, caigut el Govern Militar de la *Unió Patriòtica*, l'oncle partí cap a l'Argentina, es dedicà al negoci de farines i ja no regressà a l'Illa. Això sí, mai no en perdérem el contacte, i, per carta, sempre ens informà de la seva vida, els problemes d'adaptació difícil a un nou medi de vida, la nostàlgia que en tot moment tingué de Sa Pobra, **Sa Marjal** i els poblers. A part d'escriure normalment al seu germà Rafael, també tingué esment i preocupació per la meva formació. Moltes vegades m'aconsellà estudiar, no desaprofitar mai el temps, dedicar-me amb cos i ànima a allò que veritablement m'interessés i omplís la meua vida. Moltes vegades he pensat i he tingut ben en compte aquests assenyats consells. Jo mateix vaig aprendre a llegir i escriure a s'Escola Graduada, prop de ca meua, al carrer Muntanya. Fins a quin punt els meus trenta llibres, els 214 premis literaris obtinguts, no són culpa seva? Qui pot esbrinar els camins ocults del destí que van conformant la personalitat? Ell

fou l'ànima, l'esperit constructor de l'Escola que em formà i ensenyà les primeres lletres a tants de mils de poblers, ell m'aconsellà l'estudi permanent i ell també, igualment, fou l'home que en digué que calia sempre tenir esment de la feina ben feta. L'orgull pel treball ben realitzat, és l'única herència que vaig tenir, però que, en el fons, ha estat l'estel que m'ha guiat en qualsevol ocasió i circumstància.

Aquestes reflexions referents a un home, el Batle Miquel Crespí, em vénen al pensament avui, quan Sa Pobra, el meu poble, inaugura un nou medi d'expressió, una revista, una eina de fer cultura imprescindible, una eina com n'hi ha poques. He pensat que podia ser important recordar a la gran personalitat, que, mitjançant l'oferiment desinteressat de les seves terres, contribuï també d'una forma decisiva al redreçament cultural, a l'avenç de tots els poblers. Doncs, un poble inculte és un poble negat pel progrés i la riquesa cultural i material. *En Miquel Crespí amb la seva lluminosa dèria de construir l'Escola Graduada contribuï d'una forma decisiva els maons del progrés actual de la nostra terra.* Caldria no oblidar-ho avui en dia quan tothom va a la seva i campa arreu el més egoista interès personal, allunyat de qualsevol esperit solidari, de germanor, i on només el guany immediat, el profit econòmic determinen les actituds.

I vull aprofitar aquest espai tan gentilment ofert per la nova publicació per **demanar públicament un carrer i un homenatge a l'home que tant va fer per l'elevació del nivell cultural de la nostra població.** Darrera l'escola hi ha un carrer anomenat "Médico Verdera", un altre patriarca familiar. Però que jo sàpiga no n'hi ha encara cap dedicat al Batle Miquel Crespí. Tampoc hi ha, que recordi, cap placa a l'Escola Graduada, que servi el record dels seus esforços i la llur gestió desinteressada en la creació d'una escola, decidida en la tasca d'educació de milers i milers de poblers.

Però no tot són oblits i falta de memòria històrica. Hi ha hagut gent a Sa Pobra realment interessada per aquest fet i que sempre ha servat el record dels seus millors fills. Em refereixo concretament als amics Bartomeu Siquier i Serra, que, al llibre "Places i carrers de Sa Pobra" dedica una pàgina al batle Verdera; al company i mestre de les lletres Alexandre Ballester, que, com pocs, a contribuït en tot moment a enfortir la nostra memòria col·lectiva -aquell famós Vialfàs, que ell dirigí i que tant m'influï en la meua dedicació a la literatura!-; a l'antic regidor de Cultura, l'estimat Tomeu Pericàs, que l'any 1984 en parlà de l'oncle Crespí a unes jornades culturals que organitzà amb motiu de la festa del llibre. El meu agraïment ben sincer per tot el que han fet i fan per la nostra cultura.

Ara seria l'hora, emperò del gran homenatge públic que el Batle Miquel Crespí de Ca'n Verdera es mereix. Ara seria arribada l'hora de dedicar el carrer a l'home que contribuï de manera tan decisiva a la nostra millora i prosperitat col·lectiva. L'il·lustre fill de la vila que morí a l'Argentina pensant amb Sa Pobra i els poblers, tindria així, postumament, l'homenatge merscut dels seus conciutadans, dels homes i dones que aprengueren a llegir i escriure, obrien els ulls a la claror, a l'antiga Tanca de Ca'n Verdera.

L'Ajuntament i tots els poblers tenen ara la paraula.

Miquel López Crespí

UN PROBLEMA QUE CREIX, FINS QUAN ?

La imatge de muntanyes de fems amb gavines volant pel seu entorn era, fins fa poc temps, pròpia del cinema o la televisió. Ara és una cosa habitual a Mallorca. De fet el tema de residus, abocadors, incineració..... són de constant actualitat a la nostra premsa. Això no és estrany, ja que els residus són una de les coses que produïm en major quantitat. Per exemple, amb el fems que feim a Sa Pobla en un any (prop de 5000 tones) podríem omplir sa plaça fins a 9 m d'alçada ! Per sort, els residus de Sa Pobla no s'aboquen a sa plaça, però, a on van a parar aquests fems ? que ens costa treure'ns-els de damunt ?

Els residus sòlids de Sa Pobla, igual que els dels altres municipis de la part forana, s'acumulen en abocadors. El problema és que cap d'ells reuneix els requisits necessaris per considerar-se totalment segur, com és: estar impermeabilitzat i recollir i depurar les escorrenties d'aigua. Això fa que tinguem, en els abocadors que ens envolten, un perill. Per exemple, a les cendres d'es Murterar, que s'aboquen a Son Perera (Muro), s'han trobat concentracions d'urani radioactiu de 0,4 becquerelis/gram. Aquesta radioactivitat es pot incorporar al sòl i a les plantes a través de l'aigua de pluja.

Encara que tots els abocadors adoptassin les mesures de seguretat necessàries (cosa que costaria molts de doblers) per tal d'evitar aquests riscos de contaminació, ens hauríem de fer una pregunta: si Sa Pobla, en un any, pot omplir sa plaça de fems, quantes quarterades de terreny s'haurien de convertir en femers per recollir els residus que Mallorca fa en un any? i els que fa en 10 anys? I en 50 anys? Quant de temps tardaríem a tapar Mallorca de fems?

De moment, això pareix que no ho veurem, perquè el Consell Insular de

Mallorca ha decidit, en lloc d'anar acumulant els residus als abocadors, fer una inversió de 10.000 milions de pessetes per incinerar els fems i obtenir energia elèctrica en el procés, reduint-los, així, a un 25% en cendres. Això que en principi pareix una solució té, el que podríem dir, l'altra cara de la moneda. La producció d'electricitat a partir de residus sòlids és una important font de conta-

minació. El procés d'incineració converteix substàncies inofensives i inerts en substàncies altament tòxiques que contaminen l'aire, la vegetació i les aigües subterrànies. Per cada tona de residus cremada es desprenen uns 6000 metres cúbics de gasos tòxics, a més de partícules de metalls pesants i perilloses substàncies orgàniques com les dioxines i els furans, els compostos cancerígens més poderosos que es coneixen.

Aquest futur que prepara el Consell Insular de Mallorca, pels residus, no es pot classificar de bo, ja que produirà impactes negatius sobre la salut de les persones. Impactes que serien molt superiors als que ja produeix una central tèrmica com la d'es Murterar (els responsables de la Conselleria de Sanitat han aconsellat a les persones amb malalties respiratòries que no visquin en zones properes a es Murterar). Seria molt millor que el CIM optàs per una solució al problema dels residus que fos més avantatjosa: EL RECICLATGE.

El reciclatge és una bona solució perquè redueix el fems a un 20% sense cap tipus de contaminació!

Però aquí no acaba tot, reciclar els components del fems (50% matèria orgànica, 20% paper, 11% diversos, 10% plàstic, 5% vidre, 4% metalls) també suposa entre altres avantatges un estalvi de matèries primeres, d'energia i econòmic. Per exemple: reciclar una tona de vidre estalvia una energia equivalent a 100 Kg de petroli i reciclar una tona de paper estalvia la tala de vuit arbres i mig.

L'estalvi econòmic, que suposa reciclar, és pels fets que no s'han de comprar o extreure tantes matèries primeres (Balears importa paper i vidre usat), no s'han d'eliminar tant de fems, i, ja que no es contamina, no s'han de fer inversions per arreglar els problemes produïts per la contaminació (un dels acords proposats a la cimera de Rio de Janeiro és el d'una agenda d'actuacions pel segle XXI que suposarà una inversió de 13 bilions de pessetes). Arreglar les malifetes també surt car, val més no fer-ne.

Continuam parlant d'economia. Que ens costa el fems que feim ? El 40% dels residus els constitueixen bòlics i embalatges. Entre un 10 i un 20% dels doblers que pagam per les nostres compres el gastam per pagar l'envàs que anirà directament al fems. Es a dir, entre un 10% i un 20% l'invertim en la compra directa de fems. Però no acaben aquí les despeses del fems, després haurem de continuar pagant per desfer-nos-en. No us sembla un contrasentit? A Sa Pobla es gasten 25 milions per any per retirar el fems. Per fer-nos una idea de què significa aquesta xifra la podem comparar amb el que l'Ajuntament fa comptes destinar, aquest any a l'asfaltatge dels carrers, també 25 milions.

Els residus és un problema que creix. Aquest problema té solucions bones i dolentes, però és obvi que la millor solució és produir-ne menys. Compte amb el fems !

Pere Franch

JOIERIA
RELOTGERIA
OBJECTES REGAL

Enrique

CASA FUNDADA L'ANY 1919

AGENT OFICIAL: **SEIKO**

NOWLEY

C/ Major, 24 T. 54 08 99
SA POBLA

Cultiu i Venda de Flors

Flors de son Bonafús

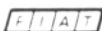
Gladiols - Clavells
Tulipans - Iris

a 1 km. de Sa Pobla, Crta. Can Picafort
Tels. 54 14 71 - 54 09 93 Finca de Son Bonafús
Camí dels Gorrons 07240 Sa Pobla

SERVICIO OFICIAL
IVECO
FRENOS NEUMÁTICOS

IVECO aifo

MOTORES MARINOS Y
GRUPOS ELECTROGENOS

DIMETAL
Bendix
FRENOS HIDRAULICOS

MARTIN MORA CRESPI
REPARACIÓ AUTOMÒBILS I CAMIONS

Isaac Peral, 39 - Tels. 54 18 15 - 61 32 80 - SA POBLA

NADAL COMAS
Agent Peugeot-Talbot

Ctra. Pollença s/n
Tels. 54 04 82. Fax: 54 05 51
07420 SA POBLA

DELS MANTECADOS DE DUES PECES ALS BANANA JOES

Quan la calor comença a ressecar els sementers de xeixa i es veu qualche cadenera pels voltants, la gent es pren la distància justa per contemplar com passa la vida i el seu miratge.

Ara, de la plaça estant, veig passar uns al·lotets -cara encesa i gargamella eixuta- xuclant amb fruïció exagerada tassonets d'aigua amb neu de ca'n Calent.

La contemplació d'aquesta estampa em du a fer una cucavella dins el temps i veure'm, a mi mateix, al·lot pucer de set o vuit anys, palplantat, davant un carret de gelats, allargant la mà menuda a l'amo en Xisco per demanar un mantecado de dues peces.

Han passat molts anys d'això, però en recordar-ho afluïx incontenible una allau de sensacions entranyables i refrescants.

—Aquell carret, pintat de blanc i cel, amb dos diposits al bell mig, un pels polos i l'altre pel gelat i que tenien unes tapadores lluentes rematades amb una bolla encara més lluenta. A cada banda el carret disposava d'unes vitrines on es guardaven les neules

...

—L'amo en Calent, home grassíssim, petit i xerevel·lo, mig assegut a una cadira de bova, col·locada de tal manera que el respall li servia, no per recolzar-hi l'esquena, sinó aquells braços curts i poderosos. Cadira que, tot i ésser de bona mida, sempre resultava desproporcionada a aquella humanitat rodona que havia de suportar ...

—Aquells diumenges d'estiu, devers les quatre del capvespre, quan el sol, caigut a plom, feia bellues sobre els carrers, quan a sortida

de Doctrina Cristiana ens dirigíem en estol cap a la plaça i allà, baix l'ombra d'un arbre, l'amo en Xisco Calent, amb mariol·lo i retranques, ens hi esperava amb el carret farcit de llepolies gelades.

Per elaborar els mantecados, l'amo en Calent, tenia un aparell especial i era mestre experimentadíssim en el seu maneig. (Aquí com sovint passa, el poder adquisitiu marcava les diferències de les nostres

cinquanta cèntims i era de taronja, llimona, maduixa i poca cosa més— més envant vengueren els de nata, coco, xocolata i els coreanos. Si entre l'esbart hi havia algú que superava el llistó de la capacitat adquisitiva, arribava fins a la botiga de ca'n Picó. Allà tenien els gelats de la casa Frigo sobretot els Bombons frigo i allò que en deien una nata o "corte". La nata era un tall de gelat de barra compacte i de distints estrats de colors i sabors, protegit per dues neules.

El seu preu anava de les dues pessetes fins al que volguéssiu...

—Un altre variant eren els gelats dels "Valencians". Aquests apareixien puntualment cada any el dissabte del Ram, dia de Primeres Comunions. Cada any s'instal·laven a la mateixa casa i cada any recorrien cents de vegades tots els carrers de Sa Pobla. La seva veu exercia de reclam per captar la voluntat dels nins i sobretot la dels pares i així, havent fet el pregó de la seva mercaderia a qualsevol cap de cantó—"¡Al rico polo mantecado heladooooo!"— es parava el carret i el valencià anava despatxant, ara un tassó de gelat per la padrina

que seu al balancí a la fresca, ara tres polos de taronja per tres fadrines cosidores, ara ...

Aquesta era més o manco l'opció que hi havia a Sa Pobla fa un grapat d'anys pel que fa a refrescar-nos la panxa. I malgrat mai no varen poder comptar amb l'extensa varietat de Batmans, Twisters, Colajets, Burmarflats, Calippos, Banana Joe ... el carret de l'amo en Calent o l'arribada dels Valencians sempre era la fita segura i fresca que la calor havia arribat.

Jordi Soler

***"Aquell carret, pintat de blanc i cel, amb dos diposits al bell mig, un pels polos i l'altre pel gelat i que tenien unes tapadores lluentes rematades amb una bolla encara més lluenta".
(gelater, any 1931-1932)***

migrades economies infantils). Aquella eina estava graduada i permetia de fer mantecados de distints gruixos segons els preus; aquests anaven des de les dues peces (20 cèntims) fins a una pesseta. El mantecado de pesseta era el més gros i anava protegit per quatre neules. Mentre l'amo en Xisco feia brostar d'aquell estri màgic mantecados de tota mida, un estol de nins i nines amb els ulls com a platets assistien astorats a la funció ...

—Altres al·lots preferien xuclar un polo o un pirulí que costava

LA POR

Una novel·la escrita per Nissan ben-Avraham que és el nom que adoptà el mallorquí Nicolau Aguiló després de repatriar-se a Israel, ara fa quinze anys.

L'altre dia mentre badocava dins una llibreria, vaig veure un llibre amb un dibuix naïf a la coberta que duia el títol de La Por escrit en uns caràcters una mica estranys, l'autor era un tal Nissan ben-Avraham, sense massa interès el vaig agafar, el vaig girar i a la contraportada vaig veure la fotografia d'un jove jueu amb la quipa al cap que forçosament havia d'ésser-ne l'autor, sota la fotografia vaig llegir "Rabbi Nissàn ben-Avraham nasqué a la Ciutat de Mallorca, al final de 1957, amb el nom de Nicolau Aguiló. De jovenet els insults, i fins i tot les violències que rebé dels seus companys d'escola pel fet d'ésser "xuetó", el feren recapacitar sobre la possibilitat d'arrancar les arrels jueves, després de 600 anys de conversió al Cristianisme dels seus avantpassats. A l'any 1977 es repatrià a Israel, i al cap de mig any d'estudis d'hebreu i de Judaisme es circumcidà i recuperà oficialment la plena identitat jueva, prenent el nom de Nissàn ben-Avraham." Vaig seguir llegint la contraportada, ara ja amb un viu interès "Han passat sis-cents anys d'ençà que el tema històric d'aquest relat s'esdevingué. Fou l'estiu de l'any 1391, en què les comunitats jueves d'arreu del territori espanyol foren atacades. Els jueus forçats a convertir-se al cristianisme. També el call mallorquí fou atacat, el segon dia d'agost, i els seus habitants obligats, directament o indirectament, a rebre el baptisme. La Por, és una novel·la històrica basada en els fets d'aquells dies, escrita des del punt de

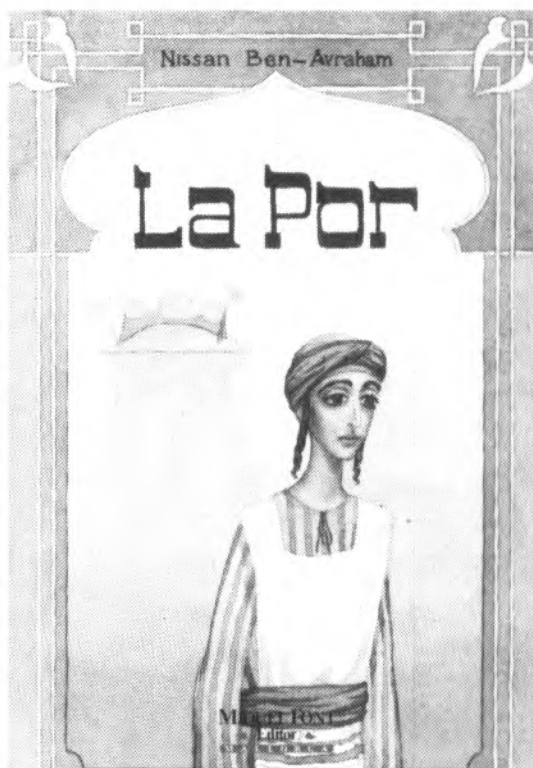
vista dels habitants dels call."

No cal dir que amb aquestes referències vaig comprar tot d'una el llibre, i l'he llegit amb creixent interès, m'han semblat una història molt ben contada que es llegeix molt bé, a més la història que conta no ens pot ésser mai indiferent, per molt ignorància que tinguem sobre els fets que ens conta, tots tenim referències, massa referències personals per adonar-nos del que en ella es diu no pot ser mai el fruit d'una exageració fanàtica; en definitiva La Por és una novel·la on es conta una història que ens toca a tots molt de prop.

Mentre la llegia no he pogut estar-me de comparar-la amb qualsevol de les novel·les d'Issac Bashevis Singer, Singer al llarg de la seva immensa obra narrativa ens descriu amb suggestives pinzellades la vida de les comunitats jueves que hi havia al centre d'Europa abans de l'Holocaust nazi; Singer ens situa els personatges en diverses èpoques històriques, però tots tenen en comú el pes enorme de la seva tradició i els conflictes que els genera l'haver de conviure enmig d'una altra comunitat que els mira amb desconfiança i animadversió quan no els castiga amb saquejos i progrons.

Una recreació de l'assalt al call de 1391, contada desde el punt de vista dels jueus

El marc ambiental en què es troba situada l'obra de Nissan Ben-Avraham m'ha semblat quasi bé el mateix de les novel·les de Singer; però mentre l'ambient que aquest ens descriu és el de Varsòvia, Lublin o Dantzing, La Por succeeix a Ciutat; mentre a les obres de Singer són els polonesos o els russos els que fan els saquejos, a La Por són els pagesos mallorquins els que, impulsats pel clero també mallorquí, assalten el call i assassi-

Dibuix de la israeliana Deborah Kotovski que apareix a la portada del llibre

nen els seus habitants. Els fets són els mateixos, i sense cap dubte que de la mateixa gravetat, però és evident que els fets descrits a La Por ens toquen molt més d'aprop, ens freguen per la cara la nostra història d'intolerància i de fanatisme, una intolerància que ens pesa com una llosa i que tan sols en aquests darrers il·lustres sembla que començam a desfer-nos-en, però que és massa recent perquè la puguem mirar com una cosa ja superada.

Encara que no sigui per altre cosa que per enfrontar-nos amb un aspecte del nostre passat més tenebrós, que tantes guspires ha llançat en el present immediat, tots hauríem de llegir La Por.

Joan Company

Bon profit, amb na Francisca Sastre, Cuinera del restaurant Marina

Pere Franch

A la primera quinzena de maig es va celebrar, al recinte IFEBAL de Palma, al Polígon de Llevant, la VIII Mostra de CuinaMallorquina. Mostra molt interessant on es poden tastar especialitats de diferents restaurants de Mallorca.

Per explicar la Mostra hem volgut entrevistar na Francisca Sastre, cuinera del restaurant Marina, i contar-vos per boca seva com és la Mostra de cuina Mallorquina :

-Ens podríeu explicar, breument, què és la Mostra de Cuina ? Es tracta d'una mostra on els restaurants, socis de l'associació de restaurants, presenten plats mallorquins amb productes autòctons de Mallorca i la gent que vol, per un preu mòdic, els pot tastar

-Com ha anat aquest any ? Molt bé

-Quants d'anys fa que hi anau ? Amb aquest, tres. El primer hi participàrem amb la greixonera d'anguiles, el segon amb les albergínies farcides de verdures i enguany amb el llom de porc amb salsa de carabassa.

-Els visitants, com han pres el plat que heu presentat enguany ? Molt bé, encara que a la gent, la paraula carabassa l'espantava, però una vegada que ho tastaven els agradava molt i, en dos dies de participació, hem repartit devers 200 Kg de llom.

-De quin plat, dels que fins ara heu presentat, vos sentiu més orgullosa ? El d'albergínies de verdura, a la gent li agrada molt i, a més, les verdures estan més de moda que la carn, prova d'això és que enguany un dels plats que més èxit ha tengut era de

verdura.

-Quin ha estat el plat que ha tengut més èxit a la Mostra d'enguany ?

A la meua manera de veure el fritet de verdures, tot a base de verdures: carxofes, colfiori, gírgoles, patates, ceba tendra..... un poquet coent i un bon gust de llorer i fonoll.

-Quin tipus de gent visita la Mostra ?

De tot tipus, mallorquins, estrangers, joves, majors.....

-I de poblers, que n'han vingut ?

També n'han vingut bastants i els que vengueren a la Mostra passaven a provar el llom, però n'hi ha que encara desconeixen la celebració de la Mostra.

-El fet d'haver presentat un plat a la Mostra repercuteix en els clients a l'hora de triar ?

Sí, sí, amb el plat que ho hem notat més és el d'albergínies que tenim a disposició dels clients els caps de setmana ja que una de les condicions en la participació a la Mostra és que el plat s'ha de mantenir, com a mínim, un any a la carta.

-Ve gent de fora a provar els plats que heu presentat ?

Sí, sí. Passa que es publica un llibre amb totes les receptes que s'han presentat amb el nom del restaurant i això fa que vengui gent de fora

-Que destacaríeu de la Mostra ?

L'organització per part de l'associació de restauració

-Hi pensau tornar anar ?

Sí, perquè és una gran experiència molt positiva ja que coneixes i et relaciones amb altra gent de la restauració, per a mi ha estat com una escola

-Quin plat pensau presentar l'any que ve ? Encara no ho sé, però fins a final d'any tenc per pensar-m'ho.

Na Francisca barallant-se amb el calderó

per acabar d'arrodonir l'entrevista vos contarem com es fa el

llom amb salsa de carabassa:

INGREDIENTS

1 Kg llom
1 Kg Carabassa
3 cebes velles
3 o 4 tomàtiques
1 copa de conyac
pebre bo, sal, oli, ametles, alls, llorer i nous moscades

PREPARACIO

- 1.- Posau el llom en adob.
- 2.- Sofregiu, dins una greixonera, els alls esclafats fins que tinguin coloret.
- 3.- Afegiu el llom i sofregiu-lo fins que torni rosset.
- 4.- Afegiu la resta dels ingredients i deixau-ho coure tot plegat, més o manco, una hora a foc lent.
- 5.- Separau el llom de les verdures. Picau i passau pel colador xinès les verdures.

Ja està a punt per servir. Bon profit!

UNA MEDALLA D' OR OLIMPICA A SA POBLA

Biel Crespi

Fa un parell d'anys, el Govern Balear va contractar els serveis d'una parella de romanesos, atleta ella, entrenador ell, per assessorar l'atletisme balear a nivell de planter. Durant la temporada que acaba, Maricica Puica i Ion Puica s'han

desplaçat cada dijous capvespre a sa Pobra per realitzar la seva tasca dins el nucli d'atletisme que el Gover Balear i l'Ajuntament de sa Pobra promogueren al polisportiu municipal.

Maricica Puica

HISTORIAL:

-Mestre benemèrita de l'esport.

-Entrenadora de 1a. categoria en Atletisme.

-Posseeix els rècords mundials de:

2000 m.l.	1979 Bucarest
Milla	1982 Rieti
2000 m.l.	1986 Londres
Milla	1985 Nova York

-Rècords d'Europa:

Milla	1981 Vlareggio
Milla	1985 Zurich

-13 rècords de Romania, aire lliure i sala

-Medalles olímpiques:

Los Angeles 84:

Or als 3000 m.l.

Bronze als 1500 m.l.

-Medalles mundials:

Plata als mundials de Roma 1987

Bronze als mundials d'Indianàpolis 1987 (sala)

-Cross:

Or a Glasgow 1978 per equips

Bronze a Glasgow 1978 (indiv.)

Or a Roma 1982

Or a Nova York 1978

-Per què països de l'Est, que tenen el nivell de renda més baix tenen millors esportistes?

Aquí, quan un nin vos demana una cosa, tot d'una la té. Allà, el nivell de vida és tan baix que els nins ja no ho demanen. Una manera de poder sortir del país és mitjançant l'esport. Per això els nins se sacrifiquen molt però, així i tot, no tothom ho aconsegueix.

-Quines compensacions té un atleta d'élite?

Al meu cas particular, en primer lloc prestigi i, després, d'altres com pot esser la part econòmica. Però crec que la majoria d'atletes provinents dels països de l'Est, pel que t'he dit abans, cerquen una compensació econòmica en primer lloc.

-I per arribar aquí, a l'élite, quins sacrificis són necessaris?

N'hi ha de dues classes: petits habituals i grossos especials. Els petits habituals es refereixen a hàbits d'alimentació; s'ha d'anar molt alerta amb allò que es menja i quan es menja, anar a dormir prest, dormir molt, no conèixer festes ni vacances, tot és un sacrifici darrere un altre. Els altres, però, són pitjors, t'agradaria tenir un fill però quan vols no pots i després ja ha passat l'hora.

-Què trobes d'aquests esports que "martiritzen" els esportistes, com per exemple la gimnàstica rítmica d'alta competició?

No hi estic d'acord. Una nina ha

de jugar amb pepes tot el temps que és nina. Aquestes campiones olímpiques tan jovenetes no han tengut temps de jugar i per a mi que han perdut una etapa de la vida que mai no tornaran passar.

-Què me'n dius, del dopping?

Avui en dia tot l'esport d'élite té ajudes.

-Vols dir que el cas Ben Jhonson va ser just?

En Ben Jhonson no va tenir sort, va ser una víctima dels EEUU. Els americans també tenen ajudes. Per què et penses que no Florens Griffit s'ha retirat. Segur que també ha tengut ajudes.

-Passem a una altra part. Que se sent quan et pengen una medalla olímpica?

No es pot explicar, te l'han de penjar per sentir-ho.

-I quan corres la prova?

Has d'estar molt concentrat amb el que fas. Qui et va davant, qui et va darrere, que hi ha aquella, que hi ha aquella altra. Abans de sortir has xerrat amb l'entrenador però durant la prova encara et fixes amb ell quan et fa senyals perquè avancis o perquè afluixis la marxa. No te n'adones de més coses. Després, quan arribes, és una altra història.

-El teu marit és el teu entrenador, creus que per aquesta raó sofreix més durant una prova?

Ell diu que quan competesc, sóc una atleta més, però jo crec que sofreix un poquet més.

TELEFONS D'INTERES

POLICIA LOCAL	862286
AJUNTAMENT	540050
	540054
GUARDIA CIVIL	540191
BOMBERS	085
AMBULATORI	540410
	542311
AMBULANCIES	204111
O.I. JUVENIL	542118
PAVELLO	542050
CORREUS	540085
EXT AGRARIA	540451
PARROQUIA	540294
AUTOCARS	540022
TV POBLERA	862222

L'OBRA CULTURAL VA D'EXCURSION

Dia 31 de maig, a les nou i vint del matí, 22 persones pujaren a un autocar per anar fins a Escorca. A Escorca començaren una aventura de 6 hores caminant per dins un torrent: el **Torrent de Pareis**. Foren sis hores intenses de contacte amb la naturalesa i d'oblit dels problemes i renous de la nostra civilització on l'única eina que ferem servir va esser una corda: la corda d'en Ferran.

Això va esser la segona excursió del grup excursionista de l'OCB, la primera va esser a la serra dels **Cas-tellots** on tenguérem el plaer de contemplar Sa Pobla des d'alt d'un Talaiot i dinar dins un alzinar.

A hores d'ara està prevista una tercera excursió, segurament en llegir aquest número ja haguem anat a **Cabrera**. Amb aquesta excursió a Cabrera donarem per acabades les excursions d'aquesta temporada, però a partir de finals de setembre tornarem a trepitjar sa Costera, el Massanella, el Puig Roig, el Tomir, el Castell del Rei... i molts altres racons de la nostra estimada illa.

Si t'interessa venir-hi, comença a untar les botes, perquè el setembre és just aquí darrera.

MES DE JULIOL

FARMACIES DE TORN:

1 setmana	F Clar	TF 541083
2 "	F Bennàssar	TF 540361
3 "	F Pericàs	TF 540360
4 "	F Riera	TF 540549

BENZINERES:

Serveis permanent	C/ Traginers S/N	TF 540067
Tancat els diumenges	C/ Muro, 29	TF 540132

AUTOCARS:

Dies feiners:	Diumenges i festes:
sortides cap a Palma:	
a les 7'30	a les 8'40

10'10	4'40
Sortides de Palma	
a les 11'15	10'15
13'30	20'00

Nota: tenen l'arribada una hora després

PARROQUIA DE SA POBLA

Misses:	
dies feiners:	diumenges i festius:
a les 8	8
21	9
	11 Crestatx
	12
	21

FULL PARROQUIAL

Nº 108

dia 7 juny de 1.992

La parròquia d'Inca celebrà el passat 28 de maig el xxvè aniversari de la Coronació Pontifícia de Santa Maria la Major.

Amb motiu d'aquest esdeveniment, s'organitzaren distints actes, entre els quals hi havia l'ofrena de la Corona poètica. En ella hi participà l'escriptor pobler Alexandre Ballester.

FULL PARROQUIAL

Nº 109

Dia 14 de juny de 1.992

MOVIMENT PARROQUIAL DE MAIG

BAPTISME:

- Dia 3: Baltasar Cantallops Bennassar, fill de Joan i Isabel Catalina I. Torres Bonnín; filla de Joan i Rosa M^a
 16: Aina Mª Serra Comas; filla de Teodor i Catalina
 17: Maria J Serra Guillena; filla de Josep i Dolors Isabel E Moranta Domínguez; filla de Macià i En carnació
 Guillem Pons Bernat; fill de Guillem i Francisca

1ª COMUNIO

- Dia 1: Joan Carbonell Mateu
 Jaume Cladera Gost.
 Gabriel M. Picó Comas
 Martí Picó Comas
 Catalina Mª Servera Tous
 3: Daniel Cladera Siquier
 Joan Vallespir Rotger
 17: Joan A Serra Siquier
 M^a del Mar Serra Guillena
 Jaume Serra Noceras
 24: Emili Bahamonde Bennassar
 M^a del Mar Gost Bauza
 Isabel Serra Payeras
 Gabriel Socias Salva
 31: Llorenç Bauzà Celià
 Nicolau Cañellas Serra
 Antoni Cladera Cantallops
 Patricia Crespí Perello
 Àmelia Redondo Palou

MATRIMONI

- Dia 2: Joan Fiol Socias
 Magdalena Serra Gost
 10: Vicens Femenias Font

Catalina Crespí Payeras

- 17: Vicens Siquier Payeras
 Magdalena Serra Gost

- Dia 2: Ramon Jaume Oliver
 Francisca Payeras Cladera

- Dia 9: Bartomeu Estrany Bonnín
 Susana Garcia Garcia
 23: Antoni Amengual Ochogavia
 Joana A Cantallops Pons

DEFUNCIO

Dia 12: Francesc Cladera Mestre "Forris"	80 anys
13: Felip Fiol Siquier "Garrover"	88 "
Jaume Fornari Mayol "Jaumerri"	86 "
Miquel Soler Cañellas "Escola"	52 "
Jaume Seguí Serra "Carresquet"	87 "
14: Antònia Cerdà Bibiloni "Serradora"	85 "
Antònia Gost Tugores "Mora"	74 "
16: Gabriel Serra Serra "Batleta"	72 "
17: Maria Pericas Serra "Borneta"	85 "
19: Josep Alorda Ribot "Bonjesús"	69 "
20: Arnau Rayó Seguí "Foradí"	78 "
23: Magdalena Crespí Socias Calafatona	87 "
28: Jaume Llabrés Gamundí "Bugerró"	86 "

Habitual concurrència de poblers
 davant el tauler
 d'anuncis de la parròquia.

CONCERT PER A CINQUANTA PLATERS I UNA PALMERA

Qualsevol plaça major de poble és el centre vital i neuràlgic on vessen els ciutadans tots els seus afanys i temors, totes les seves inquietuds i curolles. Però hi ha pobles on aquesta realitat encara és més insistent i ostensible. Un d'aquests pobles -un d'aquests indrets-, sense cap dubte ni un, és sa Pobla. Els poblers, quan han de plorar o riure, quan han de fer una celebració solemne, quan commemoren una efemèride trista o alegre, quan tenen festa o dol, quan s'han de comunicar algun missatge important, quan han de tancar un tracte, una compra-venda, un acord individual o col·lectiu, ho fan sempre a la Plaça Major, convertint-la amb una veritable xerrameca popular.

En són testimonis privilegiats, d'aquestes reunions permanents i d'aquests col·loquis diaris, els arbres de la plaça: una palmera i, ara per ara, cinquanta platers. I el seu testimoni ja dura molts anys, gairebé vuitanta. Per davall els seus brancatges hi ha passat mil i una vegades el poble. A l'abric del seu fullam s'hi han colgat tots els ocells de pas, tots aquells teuladers i estornells que portaven notícies de tot vent, tant de pobles de l'entorn com d'altres més llunyans.

Això ha convertit la palmera i els platers en arbres sadolls de saviesa i coneixements. El seu saber és infinit: res no els ha passat per alt durant tots aquests anys. Si ens diguessin tot el que saben, molts de nosaltres romandríem amb els cabells drets.

Els platers de la plaça -i la palmera-, amb el pas del temps han esbrinat que no hi ha res més estúpid que l'home, però tampoc res més magistral, perquè han experimentat al llarg dels anys que els homes són pares del futur i fills del passat, desant el present per dir i fer desbarats i equivocar-se constantment. També han après els arbres que la llengua

La palmera i els platers, arbres sadolls de saviesa i coneixements

humana és la cosa millor i pitjor que tenen els homes. Sense aquest membre flexible i àgil -a més d'altres que també posseeix i de tant en tant fa ús i abús- no seria ni la meitat de divertit.

La saben llarga els arbres de la Plaça Major de sa Pobla! Perquè la Plaça Major de sa Pobla és una cruïlla on van a parar no tan sols contertulians de tots els punts cardinals de la ciutat, sinó també xerraires de fora i de tots els llocs: mercaders, camperols i venedors de tota mena; desenfeinats, mestresses de casa, gent més jove i gent més gran, aficionats del Barça i del Madrid, vianants d'indrets llunyans, estrangers de procedències diverses; monges i capellans, periodistes gràfics i de ploma, filòsofs del sentit comú, jubilats de totes les professions i tot els oficis... I més, més i molts més.

Idò, de tot aquest conglomerat humà, els arbres -els cinquanta platers i la solitària palmera- n'han sucut totes aquelles històries més rellevants i n'han elaborat una memòria envejable. De manera especial, ells destil·len tota la seva saviesa de nit, quan ja tothom dorm: es posen a comentar els esdeveniments de la jornada que han viscut, o bé recorden experiències, fets i anècdotes del passat.

Aleshores el silenci de la plaça es converteix en un concert de comentaris soborosos, en una simfonia de murmuris inacabables. Si algú pogués esbrinar tot el que diuen, arribaria a saber tant com ells. Uns als altres es comuniquen les converses que han sentit, els moviments i els gestos que han vist, fins i tot els pensaments de tots aquells que han passat per sota el seu brancam. Darrerament han viscut jornades de molt de renou i festa, a causa de les victòries del Barça, amb la consecució del Campionat d'Europa i el títol de Lliga. Pot ser que a base de molt de seny i paciència i, encara més, de força imaginació i fantasia, aconseguim recuperar tot el que va passar aquells dies a la Plaça Major, gràcies a la bona memòria dels platers i de la palmera.

Esperarem al mes que ve per comprovar-ho. També intentarem conèixer quins són els seus noms, ja que cadascun té un patronímic, un àlies o un tractament. A hores d'ara sabem que la palmera es diu Salomona, ja que sempre intenta de posar pau entre els seus companys; un dels platers nom Avalot, un altre Fetiller, i un altre Set-ciències... Dels altres i del Barça en parlarem un altra dia.

Joan Guasp

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA